31999R0800

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 800/1999

1999 m. balandžio 15 d.

nustatantis bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1766/92 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 923/96 ([2]), ypač į jo 13 ir 21 straipsnius bei atitinkamas kitų reglamentų nuostatas, susijusias su bendru žemės ūkio produktų rinkų organizavimu,

atsižvelgdama į 1998 m. gruodžio 15 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2799/98, nustatantį žemės ūkio pinigų politikos priemones dėl euro ([3]), ypač į jo 3 ir 9 straipsnius,

(1) kadangi 1987 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 3665/87, nustatantis išsamias bendrąsias grąžinamųjų išmokų už žemės ūkio produktus sistemos taikymo taisykles ([4]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 604/98 ([5]), buvo kelis kartus iš esmės taisomas; kadangi darant naujausius pakeitimus jis turėtų būti išdėstytas nauja redakcija, kad būtų aiškus;

(2) kadangi Tarybos nustatytos bendrosios taisyklės numato, kad grąžinamosios išmokos būtų mokamos pateikus įrodymus, jog produktai buvo eksportuoti iš Bendrijos; kadangi tais atvejais, kai visoms trečiosioms šalims taikomas bendras grąžinamosios išmokos dydis, teisė ją gauti įgyjama vos tik produktai išvežami iš Bendrijos rinkos; kadangi, jeigu grąžinamosios išmokos dydis diferencijuojamas pagal produkto paskirties vietą, teisė gauti grąžinamąją išmoką priklauso nuo produktų importavimo į trečiąją šalį;

(3) kadangi pagal Urugvajaus raundo Žemės ūkio susitarimą grąžinamosios išmokos paprastai skiriamos atsižvelgiant į reikalavimą pateikti eksporto licenciją su iš anksto nustatyta grąžinamąja išmoka; kadangi produktų pristatymas Bendrijoje tarptautinėms organizacijoms ir ginkluotosioms pajėgoms, produktų, kaip maisto atsargų, tiekimas ir mažo kiekio produktų eksportavimas yra atskiri ir ekonominiu požiūriu mažiau reikšmingi atvejai; kadangi dėl šių priežasčių numatyta įvesti specialią sistemą, leidžiančią netaikyti eksporto licencijų, siekiant supaprastinti šias eksporto operacijas ir išvengti pernelyg didelės administravimo naštos, tenkančios ūkio subjektams ir kompetentingoms institucijoms;

(4) kadangi pagal šį reglamentą eksporto diena laikoma diena, kai muitinės pareigūnai priima dokumentą, rodantį pareiškėjo norą eksportuoti produktus, už kuriuos jis siekia gauti grąžinamąją eksporto išmoką; kadangi šis dokumentas skirtas atkreipti institucijų, ypač muitinės, dėmesį į tai, kad nagrinėjama operacija vykdoma gavus Bendrijos finansinę pagalbą, todėl jos turi atlikti tinkamus patikrinimus; kadangi priėmus dokumentą produktai perduodami muitinės priežiūrai, kol jie bus iš tikrųjų eksportuoti; kadangi eksportuojamo produkto kiekis, rūšis ir savybės nustatomos pagal dokumento priėmimo dieną;

(5) kadangi eksportuojant nefasuotų produktų siuntas arba nestandartinius produktų vienetus pripažįstama, kad tiksli grynoji produktų masė gali būti žinoma tik juos pakrovus į transporto priemonę; kadangi, norint rasti išeitį iš šios padėties, turėtų būti numatyta, kad eksporto deklaracijoje nurodoma negalutinė siuntos masė;

(6) kadangi siekiant tinkamai taikyti 1990 m. vasario 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 386/90 dėl monitoringo, atliekamo eksportuojant žemės ūkio produktus, už kuriuos skiriamas grąžinamosios išmokos ir kitos sumos ([6]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 163/94 ([7]), turėtų būti numatyta, kad pakraunant konteinerį, sunkvežimį, laivą ar kitą panašią talpą tikrinama, ar eksporto deklaracija atitinka išvežamus žemės ūkio produktus;

(7) kadangi tais atvejais, kai eksportas apima dažnas mažo kiekio produktų siuntas, turėtų būti numatyta supaprastinta procedūra, susijusi su atitinkama diena, pagal kurią nustatomas grąžinamosios išmokos dydis;

(8) kadangi siekiant nuosekliai aiškinti „eksportavimo iš Bendrijos“ sąvoką reikėtų apibrėžti, kad produktai laikomi eksportuotais, kai jie išvežami iš Bendrijos muitų teritorijos;

([1]) OL L 181, 1992 7 1, p. 21.
([2]) OL L 126, 1996 5 24, p. 37.
([3]) OL L 349, 1998 12 24, p. 1.
([4]) OL L 351, 1987 12 14, p. 1.
([5]) OL L 80, 1998 3 18, p. 19.
([6]) OL L 42, 1990 2 16, p. 6.
([7]) OL L 24, 1994 1 29, p. 2.

(9) kadangi eksportuotojui arba vežėjui gali prireikti imtis priemonių, kad eksportui skirtų produktų kokybė per 60 dienų nuo eksporto deklaracijos priėmimo iki jų išvežimo iš Bendrijos muitų teritorijos arba pristatymo į paskirties vietą nepablogėtų; kadangi šaldymas yra viena iš priemonių, padedančių apsaugoti produktus nuo gedimo; kadangi, norint patenkinti šį reikalavimą, turėtų būti leista nurodytu laikotarpiu laikyti produktus užšaldytus;

(10) kadangi kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti, kad iš Bendrijos išvežami arba iki tam tikros vietos tranzitu gabenami produktai iš tikrųjų yra tie produktai, kuriems buvo taikomi muitinės eksporto formalumai; kadangi dėl šios priežasties, jeigu produktas, prieš išvežant jį iš Bendrijos muitų teritorijos arba pristatant į tam tikrą paskirties vietą, gabenamas per kitų valstybių narių teritoriją, turėtų būti naudojama kontrolinė kopija T5, nurodytas 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, pateikiančio Bendrijos muitų kodeksą patvirtinančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 ([1]) įgyvendinimo nuostatas, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 502/1999 ([2]), 471–495 straipsniuose; kadangi, siekiant paprastesnių administracinių procedūrų, pageidautina taikyti lankstesnes negu kontrolinė kopija T5 priemones, kai sandoriai vykdomi pagal supaprastintą Bendrijos tranzito tvarką, kuri taikoma gabenimui geležinkeliu arba didelėse talpose pagal Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 412–442 straipsnius, kuriuose nustatyta, kad jeigu gabenimo operacija prasideda Bendrijos teritorijoje ir baigiasi už jos ribų, pasienio punkto muitinėje nereikia atlikti jokių formalumų;

(11) kadangi kai kuriais atvejais galima reikalauti grąžinamosios išmokos už eksportuotus produktus, kurie buvo išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos, tačiau prieš pristatant juos į galutinę paskirties vietą, esančią už šios teritorijos ribų, buvo sugrąžinti perkrovimui arba tranzito operacijai; kadangi toks produktų sugrąžinimas taip pat galimas dėl su gabenimo reikalavimais nesusijusių kitų priežasčių, o konkrečiai dėl spekuliacijos; kadangi tokiais atvejais nesilaikoma reikalavimo išvežti produktus iš Bendrijos muitų teritorijos per 60 dienų; kadangi, norint išvengti tokios padėties, būtina aiškiai apibrėžti nurodytų produktų grąžinimo sąlygas;

(12) kadangi šiame reglamente numatyta tvarka gali būti taikoma tik civilinėje apyvartoje neribojamiems ir, kai tinka, Bendrijos kilmės produktams; kadangi tam tikriems sudėtiniams produktams grąžinamoji išmoka nustatoma ne pagal produktą, o pagal pagrindinius jį sudarančius produktus; kadangi tais atvejais, kai grąžinamoji išmoka nustatoma pagal vieną ar kelis produkto komponentus, skiriant šią išmoką arba atitinkamą jos dalį, pakanka, kad minėtas komponentas ar komponentai atitiktų reikalavimus arba jų neatitiktų tik dėl to, kad jie buvo įtraukti į kitų produktų sudėtį; kadangi tam, kad būtų atsižvelgta į tam tikrų komponentų konkretų statusą, reikėtų sudaryti produktų, kuriems grąžinamosios išmokos skiriamos pagal vieną komponentą, sąrašą;

(13) kadangi 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2913/92, patvirtinančio Bendrijos muitinės kodeksą ([3]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 82/97 ([4]), 23–26 straipsniai apibrėžia nepreferencinę prekių kilmę; kadangi skiriant grąžinamąsias eksporto išmokas laikoma, kad Bendrijos kilmės produktai yra tik visiškai gauti arba iš esmės perdirbti Bendrijoje; kadangi, norint įvesti vienodą paraiškų teikimo visose valstybėse narėse tvarką, reikėtų paaiškinti, kad tam tikriems produktų mišiniams grąžinamosios išmokos netaikomos;

(14) kadangi grąžinamosios išmokos dydis nustatomas pagal produkto tarifikaciją; kadangi kai kuriems mišiniams, rinkiniuose pateiktoms prekėms ir sudėtinėms prekėms dėl tarifikacijos gali būti skiriama didesnė nei ekonomiškai pagrįsta išmoka; kadangi dėl to būtina priimti specialias nuostatas, kad būtų galima nustatyti grąžinamąsias išmokas, taikomas mišiniams, rinkiniuose pateiktoms prekėms ir sudėtinėms prekėms;

(15) kadangi tais atvejais, kai grąžinamosios išmokos dydis priklauso nuo produkto paskirties vietos, turėtų būti numatyta patikrinti, ar produktas buvo importuotas į trečiąją šalį ar šalis, kurioms nustatyta ši išmoka; kadangi minėto tikrinimo eksportuojamiems produktams galima netaikyti, jeigu susijusios grąžinamosios išmokos yra mažos ir sandorio pobūdis deramai užtikrina, kad atitinkami produktai bus pristatyti į paskirties vietą; kadangi ši nuostata skirta supaprastinti administracinį darbą, susijusį su įrodymų pateikimu;

([1]) OL L 253, 1993 10 11, p. 1.
([2]) OL L 65, 1999 3 12, p. 1.
([3]) OL L 302, 1992 10 19, p. 1.
([4]) OL L 17, 1997 1 21, p. 1.

(16) kadangi, jeigu tą dieną, kai iš anksto nustatoma grąžinamoji išmoka, visoms paskirties vietoms taikomas bendras grąžinamosios išmokos dydis, tam tikrais atvejais numatoma privaloma paskirties vietos sąlyga; kadangi tokia padėtis, kai eksporto dieną taikomas grąžinamosios išmokos dydis yra mažesnis nei tas, kuris taikomas išankstinio grąžinamosios išmokos dydžio nustatymo dieną ir kuris prireikus tikslinamas pagal produktų eksporto dieną, turėtų būti vertinama kaip grąžinamosios išmokos diferencijavimas;

(17) kadangi tais atvejais, kai grąžinamosios išmokos dydis diferencijuojamas pagal eksportuojamų produktų paskirties vietą, turėtų būti pateikiami įrodymai, kad atitinkamas produktas buvo importuotas į trečiąją šalį; kadangi muitinės formalumai paprastai baigiami mokant nustatytus importo muitus, kad būtų galima pateikti produktus į atitinkamos trečiosios šalies rinką; kadangi, atsižvelgiant į įvairias aplinkybes, susidariusias importuojančiose trečiosiose šalyse, patartina priimti muitinės importo dokumentus, užtikrinančius, kad eksportuoti produktai buvo pristatyti į paskirties vietą kaip galima mažiau trukdant prekybą;

(18) kadangi, norint padėti Bendrijos eksportuotojams gauti pristatymo į paskirties vietą įrodymus, turėtų būti numatyta, kad valstybių narių patvirtintos tarptautinės kontrolės ir priežiūros institucijos turi pateikti eksportuotų Bendrijos žemės ūkio produktų, kuriems taikomos diferencijuotos grąžinamosios išmokos, pristatymo į paskirties vietą dokumentus; kadangi už šių institucijų patvirtinimą atsako valstybės narės, kurios kiekvienu konkrečiu atveju suteikia patvirtinimą pagal tam tikrus galiojančius principus; kadangi reikėtų siekti aiškumo ir įtraukti pagrindinius principus į šį reglamentą;

(19) kadangi siekiant, kad produktų, kuriems pagal paskirties vietą taikoma diferencijuota grąžinamoji išmoka, eksportas vyktų tokiomis pat sąlygomis kaip ir kitų produktų eksportas, turėtų būti numatyta, jog grąžinamosios išmokos dalis, apskaičiuota pagal mažiausią grąžinamosios išmokos dydį, taikomą eksporto dieną, būtų sumokėta nedelsiant po to, kai eksportuotojas pateikia įrodymus, kad produktas buvo išvežtas iš Bendrijos muitų teritorijos;

(20) kadangi tais atvejais, kai skiriant diferencijuotą grąžinamąją išmoką pasikeičia paskirties vieta, grąžinamoji išmoka, taikoma faktinei paskirties vietai, sumokama atsižvelgiant į didžiausią sumą, mokėtiną iš anksto nustatytai paskirties vietai; kadangi tam, kad nebūtų piktnaudžiaujama sistemingai nurodant paskirties vietas, kurioms nustatytas didžiausias grąžinamosios išmokos dydis, turėtų būti įvesta baudų už paskirties vietos pakeitimą sistema, jei faktinis grąžinamosios išmokos dydis mažesnis nei tas, kuris taikomas iš anksto nurodytai paskirties vietai; kadangi ši nauja nuostata turi įtakos apskaičiuojant grąžinamosios išmokos dalį, kuri sumokama kai tik eksportuotojas pateikia įrodymus, kad produktas buvo išvežtas iš Bendrijos muitų teritorijos;

(21) kadangi Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 23–26 straipsniai apibrėžia nepreferencinę prekių kilmę; kadangi tam tikrais atvejais tikrinant, ar produktai buvo iš tikrųjų pristatyti į paskirties vietą, tikslinga taikyti 24 straipsnyje nustatytą perdirbimo ar apdorojimo iš esmės kriterijų;

(22) kadangi dėl tam tikrų eksporto sandorių gali atsirasti prekybos nukreipimas; kadangi siekiant išvengti šių nukreipimų, grąžinamoji išmoka turėtų būti mokama atsižvelgiant ne tik į tai, ar produktas buvo išvežtas iš Bendrijos muitų teritorijos, bet ir į tai, ar jis buvo įvežtas į trečiąją šalį arba iš esmės perdirbtas ar apdorotas; be to, kadangi tam tikrais atvejais grąžinamoji išmoka mokama atsižvelgiant į tai, ar produktas buvo iš tikrųjų pateiktas į importuojančios trečiosios šalies rinką arba iš esmės perdirbtas ar apdorotas;

(23) kadangi, jeigu produktas buvo sunaikintas ar sugadintas prieš pateikiant jį į trečiosios šalies rinką arba iš esmės jį perdirbant, laikoma, kad grąžinamoji išmoka neturi būti mokama; kadangi šiais atvejais eksportuotojui turėtų būti suteikta galimybė pateikti įrodymus, kad eksporto operacija buvo vykdoma tokiomis ekonominėmis sąlygomis, kuriomis sandoris būtų įvykdytas esant įprastinei įvykių eigai;

(24) kadangi Bendrija eksporto operacijas finansuoja nepagrįstai, jeigu operacija nėra įprastinis prekybos sandoris, nes ji neturi tikro ekonominio tikslo ir vykdoma tik tam, kad būtų gautas mokėjimas iš Bendrijos;

(25) kadangi turėtų būti imtasi priemonių, kad Bendrijos lėšos nebūtų teikiamos sandoriams, neatitinkantiems jokių grąžinamųjų eksporto išmokų sistemos tikslų; kadangi tokia rizika yra susijusi su produktais, kuriems gali būti taikomos grąžinamosios eksporto išmokos, tačiau kurie vėliau reimportuojami iš trečiosios šalies į Bendriją iš esmės neperdirbti ar neapdoroti, mokant sumažintą arba nulinį muitą pagal lengvatinį susitarimą ar Tarybos sprendimą; kadangi, ribojant eksportuotojams taikomus suvaržymus, šias priemones reikėtų taikyti tik labiausiai su rizika susijusiems produktams;

(26) kadangi siekiant mažinti eksportuotojų padėties neapibrėžtumą reikėtų atsisakyti reikalavimo grąžinti grąžinamąsias išmokas, jeigu produktas reimportuojamas į Bendriją praėjus dvejiems metams po eksportavimo;

(27) kadangi, viena vertus, valstybėms narėms turėtų būti leista atsisakyti skirti grąžinamąsias išmokas arba jas susigrąžinti tais akivaizdžiais atvejais, kai jos pastebi, kad sandoris neatitinka grąžinamųjų eksporto išmokų sistemos tikslų, ir, kita vertus, nacionalinėms institucijoms neturėtų būti numatyta pernelyg didelė našta sistemingai tikrinti visus importuojamus produktus;

(28) kadangi produktai turi būti tokios kokybės, kad juos būtų galima pateikti į rinką įprastinėmis sąlygomis; tačiau kadangi derėtų atsižvelgti į konkrečias prievoles, kylančias dėl trečiosiose paskirties šalyse galiojančių standartų;

(29) kadangi produktams, kurie netenka geros ir tinkamos kokybės rinkoje, galima netaikyti grąžinamosios išmokos;

(30) kadangi tais atvejais, kai grąžinamoji eksporto išmoka nustatoma iš anksto arba konkurso būdu, netaikomi jokie eksporto mokesčiai, nes produktus būtina eksportuoti laikantis iš anksto arba konkurso būdu nustatytų sąlygų; be to, kadangi turėtų būti numatyta, kad tuo atveju, kai eksportuojami produktai apmokestinami iš anksto arba konkurso būdu nustatytu eksporto mokesčiu, juos būtina eksportuoti laikantis nustatytų sąlygų, todėl jiems negali būti taikoma grąžinamoji eksporto išmoka;

(31) kadangi, sudarant eksportuotojams geresnes sąlygas finansuoti savo sandorius, valstybės narės turėtų būti įgaliotos iš anksto sumokėti visą grąžinamosios išmokos sumą arba jos dalį, kai tik priimama eksporto ar mokėjimo deklaracija, jeigu pateikiamas užstatas, garantuojantis, kad iš anksto sumokėta suma bus grąžinta, jei vėliau paaiškėtų, jog grąžinamoji išmoka neturėjo būti sumokėta;

(32) kadangi būtina grąžinti iki eksportavimo sumokėtą sumą, jei nustatoma, kad nebuvo teisės į grąžinamąją eksporto išmoką arba buvo teisė į mažesnę grąžinamąją išmoką; kadangi grąžinant iki eksportavimo sumokėtą sumą būtina sumokėti papildomą sumą, kad būtų išvengta piktnaudžiavimų; kadangi dėl *force majeure* aplinkybių ši papildoma suma nėra grąžinama;

(33) kadangi Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 565/80 ([1]) su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2026/83 ([2]), nustato bendras taisykles, taikomas sumos, prilygstančios grąžinamajai eksporto išmokai, mokėjimui iki eksporto;

(34) kadangi Reglamento (EEB) Nr. 565/80 4 straipsnio 5 ir 6 dalyse numatoma, kad taikomas grąžinamosios išmokos dydis nustatomas arba patikslinamas pagal tą dieną, kai pagrindiniai produktai perduodami muitinės priežiūrai;

(35) kadangi grąžinamosios išmokos nustatymo diena turėtų būti ta diena, kai muitinės pareigūnai priima atitinkamo asmens deklaraciją, kurioje jis pareiškia apie savo ketinimą prašyti nurodytiems produktams ar prekėms taikyti Reglamento (EEB) Nr. 565/80 4 ir 5 straipsniuose numatytą tvarką ir juos eksportuoti, perdirbus ar palaikius saugykloje, bei gauti grąžinamąją išmoką; kadangi šioje deklaracijoje būtina nurodyti duomenis, reikalingus grąžinamosioms išmokoms apskaičiuoti;

(36) kadangi, mokant grąžinamąsias išmokas iki perdirbimo, siekiama Bendrijos produktams sudaryti tokias pat sąlygas kaip ir produktams, importuotiems iš valstybių, kurios nėra Bendrijos narės, siekiant juos perdirbti arba reeksportuoti;

(37) kadangi gamybos būdai, taikomi perdirbtiems produktams, ir jų kontrolės tvarka turi būti pakankamai lankstūs; kadangi Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 115 straipsnyje numatoma įvesti lygiavertiškumo sistemą pagal susitarimus dėl produktų įvežimo perdirbti;

([1]) OL L 62, 1980 3 7, p. 5.
([2]) OL L 199, 1983 7 22, p. 12.

(38) kadangi, norint veiksmingiau panaudoti esamus saugojimo pajėgumus, reikėtų įvesti sistemą, pagal kurią būtų galima patvirtinti saugyklose laikomų nefasuotų produktų, kurie po perdirbimo bus eksportuoti, lygiavertiškumą;

(39) kadangi produktai, kuriems netaikomos grąžinamosios išmokos, negali būti laikomi lygiaverčiais produktais;

(40) kadangi 1992 m. spalio 16 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3002/92, nustatančio bendrąsias išsamias intervencinių produktų naudojimo ir (arba) paskirties vietos tikrinimo taisykles ([1]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 770/96 ([2]), nuostatos aiškiai nurodo, kad intervenciniai produktai turi būti pristatyti į nurodytą paskirties vietą; kadangi dėl to šie produktai negali būti pakeisti lygiaverčiais produktais;

(41) kadangi turėtų būti nustatytas atitinkamų produktų eksportavimo terminas; kadangi šis terminas privalo būti nustatomas atsižvelgiant į eksporto licencijų ir išankstinio nustatymo sertifikatų;

(42) kadangi, jeigu prekės iki eksportavimo laikomos saugykloje, tikslinga šį reglamentą taikyti tik tokiems prekių priežiūros būdams, kurie skirta išsaugoti atitinkamas prekes; kadangi, siekiant aiškumo, turėtų būti nurodyta, kad šie priežiūros būdai neturi jokios įtakos grąžinamosios išmokos taikymui;

(43) kadangi Reglamento (EEB) Nr. 565/80 5 straipsnis nustato, kad pradėjus produktams taikyti laikymo muitinės saugykloje arba laisvojoje zonoje tvarką turi būti sumokėta grąžinamajai eksporto išmokai prilygstanti suma; kadangi, priėmus mokėjimo deklaraciją, turėtų būti leista gabenti šiuos produktus ar prekes saugoti ir vėliau eksportuoti į kitą valstybę narę, išskyrus tą, kurioje sumokama grąžinamoji išmoka; kadangi turėtų būti numatyta, kad prie produktų ar prekių būtina pridėti kontrolinį egzempliorių T5, kuris patvirtintų, kad jie buvo išvežti iš Bendrijos teritorijos; kadangi, norint išvengti dvigubo mokėjimo rizikos, eksporto deklaracijoje turėtų būti daromi tam tikri įrašai, informuojantys valstybės narės, kurioje priimama eksporto deklaracija, mokančiąją agentūrą kad jau pradėta grąžinamosios išmokos mokėjimo procedūra;

(44) kadangi grąžinamoji išmoka nėra skiriama, jeigu nesilaikoma eksporto ar grąžinamajai išmokai gauti būtinų įrodymų pateikimo termino; kadangi turėtų būti nustatytos priemonės, panašios į 1985 m. liepos 22 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2220/85, nustatančio bendrąsias išsamias taisykles dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams ([3]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3403/93 ([4]);

(45) kadangi valstybėse narėse tam tikros paskirties prekės, importuotos iš valstybių, kurios nėra Bendrijos narės, neapmokestinamos muitais; kadangi, jeigu šios realizavimo rinkos yra pakankamai didelės, Bendrijos produktams turėtų būti sudarytos vienodos sąlygos kaip ir tokiems pat produktams, importuotiems iš valstybių, kurios nėra Bendrijos narės; kadangi tokios aplinkybės visų pirma atsiranda tiekiant produktus laivams ir lėktuvams;

(46) kadangi tiekiant produktus laivams ir lėktuvams, taip pat aprūpinant jais ginkluotąsias pajėgas, galima nustatyti specialias grąžinamosios išmokos apskaičiavimo taisykles;

(47) kadangi produktai, pristatomi į laivą kaip maisto atsargos, suvartojami šiame laive; kadangi šie produktai, kurie suvartojami neapdoroti ar naudojami maistui ruošti laive, atitinka reikalavimus, keliamus neapdorotiems produktams, kuriems taikomos grąžinamosios išmokos; kadangi dėl vietos stokos lėktuvuose maistas turi būti paruošiamas prieš pristatant jį į lėktuvą; kadangi, siekiant suderinimo, reikėtų nustatyti taisykles, pagal kurias lėktuve suvartojamiems žemės ūkio produktams būtų taikomos tokios pat grąžinamosios išmokos kaip ir laivuose suvartojamiems produktams, kurie naudojami ruošiant maistą;

(48) kadangi produktų tiekimas laivams ir lėktuvams yra ypač specializuotas verslas, reikalaujantis specialių susitarimų dėl grąžinamųjų išmokų avanso mokėjimo; kadangi į maisto tiekimo saugyklas pristatyti produktai ir prekės turi būti vėliau tiekiami kaip maisto atsargos; kadangi, norint įgyti teisę į grąžinamąją išmoką, prekių pristatymas į šias saugyklas negali būti vertinamas kaip galutinis eksportas;

([1]) OL L 301, 1992 10 17, p. 17.
([2]) OL L 104, 1996 4 27, p. 13.
([3]) OL L 205, 1985 8 3, p. 5.
([4]) OL L 310, 1993 12 14, p. 4.

(49) kadangi, jeigu pasinaudojama šiomis galimybėmis, o vėliau nustatoma, kad grąžinamoji išmoka neturėjo būti mokama, eksportuotojai iš esmės tarsi pasinaudoja nepagrįsta paskola be palūkanų; kadangi dėl to reikėtų imtis priemonių išvengti šio nepagrįsto praturtėjimo;

(50) kadangi, išlaikant Bendrijos prekių, tiekiamų tam tikrose vietovėse netoli valstybių narių teritorijos esančioms platformoms, konkurencingumą, turėtų būti nustatytas toks grąžinamosios išmokos dydis, kuris taikomas Bendrijos teritorijoje tiekiamiems maisto produktams; kadangi grąžinamosios išmokos dydis, didesnis kaip mažiausias nustatytas dydis, į konkrečią paskirties vietą pristatomiems produktams gali būti taikomas tik tais atvejais, kai nekyla jokių abejonių, kad prekės į tą paskirties vietą buvo pristatytos; kadangi produktų tiekimas platformoms, esančioms izoliuotuose jūros plotuose, visais atžvilgiais yra specializuota operacija, kurią atliekant vis dėlto galima pakankamai kontroliuoti produktų pristatymą; kadangi jei būtų nurodomos atitinkamos kontrolės priemonės, būtų pagrįsta produktų siuntoms taikyti Bendrijos teritorijoje tiekiamoms maisto atsargoms nustatytą grąžinamosios išmokos dydį; kadangi mažesnės svarbos produktų siuntoms gali būti numatyta supaprastinta tvarka; kadangi dėl to, kad įvairių valstybių narių teritorinės jūros plotis yra 3–12 jūrmylių, taip pat būtų pagrįsta visus produktus, pristatomus į platformas, esančias už trijų jūrmylių, laikyti eksportuojamais produktais;

(51) kadangi tais atvejais, kai atvirojoje jūroje valstybės narės karo laivui maisto produktus tiekia iš Bendrijos uosto išplaukęs jūrų tiekimo tarnybos laivas, šių produktų pristatymą gali patvirtinti kompetentingos institucijos; kadangi būtų pagrįsta šioms produktų siuntoms taikyti tą patį grąžinamosios išmokos dydį, kuris taikomas Bendrijos uoste tiekiamiems maisto produktams;

(52) kadangi pageidautina, kad žemės ūkio produktams, kurie tiekiami laivams ir lėktuvams, būtų taikomos vienodos grąžinamosios išmokos, neatsižvelgiant į tai, ar jie atgabenami į laivą ar lėktuvą Bendrijos teritorijoje ar už jos ribų;

(53) kadangi šie produktai trečiosioms šalims gali būti tiekiami tiesiogiai ar netiesiogiai; kadangi kiekvienam pristatymo būdui turėtų būti nustatyta tinkama priežiūros tvarka;

(54) kadangi pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 161 straipsnio 3 dalies nuostatas Heligolando sala nėra laikoma paskirties vieta, kuriai taikomos grąžinamosios išmokos; kadangi reikėtų skatinti Bendrijoje pagamintus žemės ūkio produktus vartoti Heligolando saloje; kadangi šiuo tikslu reikėtų priimti būtinas nuostatas;

(55) kadangi, įsigaliojus Laikinajam susitarimui dėl prekybos ir muitų sąjungos tarp Bendrijos ir San Marino [1], šios valstybės teritorija jau nėra Bendrijos muitų teritorijos dalis; kadangi iš šio susitarimo 1, 5 ir 7 straipsnių seka išvada, kad žemės ūkio produktų kainų lygis yra vienodas muitų sąjungos teritorijoje, ir kad būtų ekonomiškai nepagrįsta skirti grąžinamąsias eksporto išmokas Bendrijos žemės ūkio produktams, siunčiamiems į San Mariną;

(56) kadangi, jeigu paraiška grąžinti muitus ar atleisti nuo jų yra vėliau atmetama, atitinkamiems produktams gali būti taikoma grąžinamoji eksporto išmoka arba, atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį, muitai arba muito rinkliavos; kadangi dėl to būtina priimti specialias nuostatas;

(57) kadangi paprastai ginkluotosios pajėgos, dislokuotos valstybėje, kuri nėra Bendrijos narė, ir nepavaldžios šiai valstybei, taip pat tarptautinės organizacijos ir diplomatinės tarnybos, esančios trečiojoje šalyje, maisto produktus gauna nemokėdamos importo muito; kadangi ginkluotosioms pajėgoms, pavaldžioms valstybei narei arba tarptautinei organizacijai, kuriai priklauso bent viena valstybė narė, tarptautinėms organizacijoms, kurioms priklauso bent viena valstybė narė, ir diplomatinėms tarnyboms būtų galima taikyti konkrečias priemones, leidžiančias pateikti specialų dokumentą kaip importo įrodymą;

(58) kadangi reikėtų nustatyti, kad grąžinamąją išmoką moka valstybė narė, kurios teritorijoje buvo priimta eksporto deklaracija;

(59) kadangi gali atsitikti taip, kad dėl nuo eksportuotojo valios nepriklausančių aplinkybių, kontrolinė kopija T5 negali būti pateikta, nors produktas buvo išvežtas iš Bendrijos muitų teritorijos arba pristatytas į konkrečią paskirties vietą; kadangi tokia padėtis gali trukdyti prekybai; kadangi šiuo atveju lygiaverčiais turėtų būti pripažįstami kiti dokumentai;

(60) kadangi, siekiant tinkamos administracinės tvarkos, paraiškos sumokėti grąžinamąją išmoką, prie kurių pridedamos visi reikalingi dokumentai, turėtų būti pateikiami per protingą laikotarpį, išskyrus tuos atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių ir ypač kai dėl administracinio uždelsimo, nepriklausančio nuo eksportuotojo valios, nebuvo galima laikytis nustatyto termino;

[1] OL L 359, 1992 12 9, p. 13.

(61) kadangi laikotarpis, per kurį sumokama grąžinamoji eksporto išmoka, įvairiose valstybėse narėse yra skirtingas; kadangi, norint išvengti konkurencijos iškraipymų, tikslinga nustatyti ilgiausią vienodą laikotarpį, per kurį mokančiosios agentūros turi sumokėti grąžinamąsias išmokas;

(62) kadangi labai mažo kiekio produktų eksportas yra ekonomiškai nereikšmingas ir gali be reikalo apsunkinti kompetentingų institucijų darbą; kadangi valstybių narių kompetentingoms tarnyboms turėtų būti suteikta galimybė atsisakyti mokėti grąžinamąsias išmokas už šiuos eksportuojamus produktus;

(63) kadangi Bendrijos taisyklėse nustatoma, kad grąžinamosios eksporto išmokos skiriamos remiantis tik objektyviais kriterijais, ypač atsižvelgiant į eksportuojamo produkto kiekį, rūšį, savybes ir geografinę paskirties vietą; kadangi, atsižvelgiant į patirtį, reikėtų stiprinti kovos su pažeidimais ir ypač sukčiavimais, žalingais Bendrijos biudžetui, priemones; kadangi tuo tikslu turėtų būti numatyta galimybė susigrąžinti permokėtas sumas ir taikyti sankcijas, skatinančias eksportuotojus laikytis Bendrijos taisyklių;

(64) kadangi, užtikrinant teisingą grąžinamųjų eksporto išmokų sistemos veikimą, sankcijos turėtų būti taikomos nepaisant subjektyvaus pažeidimų pobūdžio; tačiau kadangi tam tikrais atvejais derėtų atsisakyti sankcijų, ypač jeigu kompetentinga institucija nustato, kad padaryta akivaizdi klaida, o esant blogiems ketinimams būtų taikomos griežtesnės sankcijos; kadangi šios priemonės būtinos ir turėtų būti proporcingos, pakankamai griežtos ir vienodai taikomos visose valstybėse narėse;

(65) kadangi, užtikrinant vienodą požiūrį į eksportuotojus valstybėse narėse, reikėtų aiškiai nustatyti, kad gavėjas grąžina visas permokėtas sumas, susijusias su grąžinamosiomis eksporto išmokomis, kartu su delspinigiais, taip pat nustatyti šio mokėjimo tvarką; kadangi, siekiant geriau apsaugoti Bendrijos finansinius interesus, turėtų būti numatyta, kad perduodant teisę į grąžinamąją išmoką perėmėjui taip pat perduodamas šis įsipareigojimas; kadangi susigrąžintos sumos ir delspinigiai bei surinktos baudos turėtų būti įskaitytos į Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondą (EŽŪOGF) pagal 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 729/70 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo ([1]) su paskutiniais pataisymais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1287/95 ([2]), 8 straipsnio 2 dalies nuostatas;

(66) kadangi, norint užtikrinti, kad visoje Bendrijos teritorijoje susigrąžinant permokėtas sumas būtų vienodai taikomas teisėtų lūkesčių principas, reikėtų apibrėžti aplinkybes, kurioms esant būtų galima vadovautis šiuo principu, nepažeidžiant visų pirma Reglamento (EEB) Nr. 729/70 5 ir 8 straipsniuose nurodyto požiūrio į netinkamas išlaidas;

(67) kadangi būtent eksportuotojas turėtų būti atsakingas už bet kurios trečiosios šalies veiksmus, kurie leistų neteisėtai gauti dokumentus, reikalingus grąžinamajai išmokai gauti;

(68) kadangi atitinkami vadybos komitetai nepateikė savo nuomonės per jų pirmininkų nustatytą laikotarpį,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKOS

1 straipsnis

Nepažeisdamas Bendrijos reglamentuose numatytų leidžiančių nukrypti nuostatų, taikomų tam tikriems produktams, šis reglamentas nustato bendras šiuose straipsniuose numatytų eksporto grąžinamųjų išmokų (toliau vadinamų „grąžinamosiomis išmokomis“) išsamias sistemos taikymo taisykles:

— Tarybos reglamento Nr. 136/66/EEB ([3]) (aliejai ir riebalai) 3 straipsnyje,

— Tarybos reglamento (EEB) Nr. 804/68 ([4]) (pienas ir pieno produktai) 17 straipsnyje,

— Tarybos reglamento (EEB) Nr. 805/68 ([5]) (jautiena ir veršiena) 13 straipsnyje,

([1]) OL L 94, 1970 4 28, p. 13.
([2]) OL L 125, 1995 6 8, p. 1.
([3]) OL L 172, 1996 9 30, p. 3025/66.
([4]) OL L 148, 1968 6 28, p. 13.
([5]) OL L 148, 1968 6 28, p. 24.

— Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2759/75 ([1]) (kiauliena) 13 straipsnyje,

— Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2771/75 ([2]) (kiaušiniai) 8 straipsnyje,

— Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2777/75 ([3]) (paukštiena) 8 straipsnyje,

— Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1785/81 ([4]) (cukrus, izogliukozė ir inulino sirupas) 17 straipsnyje,

— Tarybos reglamento (EEB) Nr. 822/87 ([5]) (vynas) 55 ir 56 straipsniuose,

— Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1766/92 (varpiniai javai) 13 straipsnyje,

— Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3072/95 ([6]) (ryžiai) 13 straipsnyje,

— Tarybos reglamento (EB) Nr. 2200/96 ([7]) (vaisiai ir daržovės) 35 straipsnyje,

— Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/96 ([8]) (perdirbtų vaisių ir daržovių produktai) 16, 17 ir 18 straipsniuose.

2 straipsnis

1. Šiame reglamente:

a) — „produktai“ – tai produktai, išvardinti 1 straipsnyje, ir prekės,

— „pagrindiniai produktai“ – tai produktai, skirti eksportuoti po to, kai iš jų gaunami perdirbti produktai ar prekės; prekės, skirtos eksportuoti po perdirbimo, taip pat laikomos pagrindiniais produktais,

— „perdirbti produktai“ – tai produktai, gauti perdirbus pagrindinius produktus, ir už kuriuos yra mokėtina grąžinamoji išmoka,

— „prekės“ – tai Komisijos reglamento (EB) Nr. 1222/94 ([9]) B priede išvardytos prekės;

b) „importo muitai“ – tai muitai, lygiaverčio poveikio mokesčiai ir kiti importo mokesčiai, kuriuos numato bendroji žemės ūkio politika arba konkreti prekybos tvarka, taikomi tam tikroms prekėms, gautoms perdirbus žemės ūkio produktus;

c) „eksportuojanti valstybė narė“ – tai valstybė narė, kurioje priimama eksporto deklaracija;

d) „išankstinis grąžinamosios išmokos nustatymas“ – tai grąžinamosios išmokos nustatymas tą dieną, kai pateikiama paraiška gauti eksporto licenciją ar išankstinio nustatymo sertifikatą, patikslinant išmokos dydį bet kuria padidinimo arba tikslinamąja suma, taikytina grąžinamajai išmokai;

e) „diferencijuota grąžinamoji išmoka“ – tai tokia grąžinamoji išmoka, kai:

— tam pačiam produktui nustatomas daugiau kaip vienas grąžinamosios išmokos dydis pagal trečiąją paskirties šalį, arba

— tam pačiam produktui nustatomas vienas arba daugiau grąžinamosios išmokos dydžių pagal trečiąją paskirties šalį, kai vienai arba daugiau trečiųjų šalių nenustatomas grąžinamosios išmokos dydis;

f) „diferencijuota grąžinamosios išmokos dalis“ – tai grąžinamosios išmokos dalis, gaunama iš visos taikytinos grąžinamosios išmokos sumos atėmus grąžinamąją išmoką, sumokėtą arba mokėtiną pateikus įrodymus, kad produktai buvo išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos, ir apskaičiuotą pagal 18 straipsnį;

g) „eksportas“ – tai produktų išvežimas iš Bendrijos muitų teritorijos atlikus muitinės eksporto formalumus;

h) „kontroline kopija T5“ – tai Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 471–495 straipsniuose nurodytas dokumentas;

i) „eksportuotojas“ – tai fizinis ar juridinis asmuo, turintis teisę gauti grąžinamąją išmoką. Jeigu būtina arba galima taikyti eksporto licenciją su iš anksto nustatyta grąžinamąja išmoka, jos savininkas arba tam tikrais atvejais perėmėjas turi teisę gauti grąžinamąją išmoką. Atsižvelgiant į ūkio subjektų santykius pagal privatinę teisę, eksportuotojo, atliekančio muitinės formalumus, sąvoka ir šiame reglamente apibrėžta eksportuotojo sąvoka gali skirtis, išskyrus tuos atvejus, kai specialios nuostatos, priimtos bendrai organizuojant tam tikras rinkas, nurodo kitaip;

j) „grąžinamosios išmokos avansas“ – tai suma, kuri jokiu būdu negali būti didesnė nei visa grąžinamoji išmoka, mokama nuo eksporto deklaracijos priėmimo dienos;

k) „išankstinis grąžinamosios išmokos finansavimas“ – tai grąžinamosios išmokos avanso mokėjimai, jeigu prekės iki eksportavimo perdirbamos arba laikomos saugykloje pagal Reglamentą (EEB) Nr. 565/80;

l) „konkurso būdu nustatytas grąžinamosios išmokos dydis“ – tai eksportuotojo nurodyta ir konkurso būdu patvirtinta grąžinamoji išmoka;

m) „Bendrijos muitų teritorija“ – tai Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 3 straipsnyje nurodytos teritorijos;

n) „grąžinamosioms išmokoms taikoma nomenklatūra“ – tai žemės ūkio produktų nomenklatūra, taikoma grąžinamosioms eksporto išmokoms pagal Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 3846/87 ([10]);

o) „eksporto licencija“ – tai dokumentas, nurodytas Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3719/88 ([11]) 1 straipsnyje.

([1]) OL L 282, 1975 11 1, p. 1.
([2]) OL L 282, 1975 11 1, p. 49.
([3]) OL L 282, 1975 11 1, p. 77.
([4]) OL L 177, 1987 7 1, p. 1.
([5]) OL L 84, 1987 3 27, p. 1.
([6]) OL L 329, 1995 12 30, p. 18.
([7]) OL L 297, 1996 11 21, p. 1.
([8]) OL L 297, 1996 11 21, p. 29.
([9]) OL L 136, 1994 5 31, p. 5.
([10]) OL L 366, 1987 12 24, p. 1.
([11]) OL L 331, 1988 12 2, p. 1.

2. Šiame reglamente konkurso būdu nustatytos grąžinamosios išmokos prilygsta iš anksto nustatytoms grąžinamosioms išmokoms.

3. Jeigu eksporto deklaracija apima kelis skirtingus grąžinamosioms išmokoms taikomus nomenklatūros kodus arba Kombinuotosios nomenklatūros kodus, įrašai, susiję su kiekvienu atskiru kodu, yra laikomi atskiromis deklaracijomis.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

EKSPORTAS Į TREČIĄSIAS ŠALIS

1 SKYRIUS

Teisė gauti grąžinamąją išmoką

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

3 straipsnis

Nepažeidžiant šio reglamento 18, 20 ir 21 straipsnių bei Tarybos reglamento (EB) Nr. 2988/95 [1] 4 straipsnio 3 dalies nuostatų, teisė gauti grąžinamąją išmoką įgyjama:

— išvežus produktus iš Bendrijos muitų teritorijos, jeigu visoms trečiosioms šalims taikomas vienodas grąžinamosios išmokos dydis,

— importavus produktus į konkrečią trečiąją šalį, jeigu jai taikoma diferencijuota grąžinamoji išmoka.

4 straipsnis

1. Teisė gauti grąžinamąją išmoką priklauso nuo to, ar pateikiama eksporto licencija su iš anksto nustatyta grąžinamąja išmoka, išskyrus tuos atvejus, kai eksportuojamos prekės arba teikiama tarptautinė pagalba maistu, kaip nurodyta Urugvajaus raundo Susitarimo dėl žemės ūkio 10 straipsnio 4 dalyje.

Tačiau licencijos nereikalaujama norint gauti grąžinamąją išmoką:

— tais atvejais, kai grąžinamoji išmoka, mokoma pagal kiekvieną deklaraciją, nėra didesnė kaip 60 eurų,

— 6, 36, 40, 44 ir 45 straipsniuose ir 46 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais,

— pristatant produktus valstybių narių ginkluotosioms pajėgoms, dislokuotoms trečiosiose šalyse.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, eksporto licencija su iš anksto nustatyta grąžinamąja išmoka taip pat galioja eksportuojant produktą, kuriam taikomas dvylikaženklis kodas, išskyrus licencijos 16 langelyje nurodytą produktą, jeigu abu produktai priskiriami:

— tai pačiai Reglamento (EEB) Nr. 3719/88 13a straipsnyje nurodytai kategorijai, arba

— tai pačiai produktų grupei, jeigu šios produktų grupės apibrėžiamos Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 23 straipsnio arba kitų reglamentų, susijusių su bendru rinku organizavimu, atitinkamų straipsnių nustatyta tvarka.

Pirmoje pastraipoje nurodytais atvejais taip pat taikomos šios sąlygos:

— jeigu grąžinamosios išmokos dydis, nustatytas konkrečiam produktui, lygus arba didesnis nei tas, kuris taikomas produktui, nurodytam licencijos 16 langelyje, turi būti taikomas antrasis grąžinamosios išmokos dydis,

— jeigu grąžinamosios išmokos dydis, nustatytas konkrečiam produktui, mažesnis nei tas, kuris taikomas produktui, nurodytam licencijos 16 langelyje, mokėtina išmoka apskaičiuojama taikant konkrečiam produktui nustatytą išmokos dydį atėmus, išskyrus tuos atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių, 20 % skirtumo tarp išmokos, nustatytos licencijos 16 langelyje nurodytam produktui, ir išmokos, taikomos konkrečiam produktui.

Jeigu taikoma antros pastraipos antra įtrauka ir 18 straipsnio 3 dalies b punktas, grąžinamoji išmoka, nustatyta konkrečiam produktui ir konkrečiai paskirties vietai, sumažinama atimant iš jos skirtumą tarp išmokos, nustatytos licencijoje nurodytam produktui ir paskirties vietai, ir išmokos, taikomos konkrečiam produktui ir konkrečiai paskirties vietai.

Taikant šią straipsnio dalį, atsižvelgiama į tuos grąžinamosios išmokos dydžius, kurie galiojo paraiškos išduoti licenciją pateikimo dieną. Prireikus šie dydžiai patikslinami eksporto arba mokėjimo deklaracijos priėmimo dieną.

3. Jeigu tai pačiai eksporto operacijai taikomos 1 ar 2 dalys ir 51 straipsnis, pagal 1 ar 2 dalį apskaičiuota suma sumažinama 51 straipsnyje nurodyta baudos suma.

5 straipsnis

1. „Eksporto diena“ – tai diena, kai muitinės pareigūnai priima eksporto deklaraciją, kurioje nurodoma, jog bus prašoma grąžinamosios išmokos.

2. Pagal eksporto deklaracijos priėmimo dieną nustatoma:

a) taikomas grąžinamosios išmokos dydis, jeigu grąžinamoji išmoka nebuvo nustatyta iš anksto;

[1] OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

b) visi grąžinamosios išmokos dydžio patikslinimai, jeigu grąžinamoji išmoka buvo nustatyta iš anksto;

c) eksportuojamo produkto kiekis, rūšis ir savybės.

3. Visi kiti veiksmai, kurių teisinės pasekmės yra tokios pat kaip ir priėmus eksporto deklaraciją, laikomi lygiaverčiais šio dokumento priėmimui.

4. Dokumente, kuris naudojamas eksportuojant produktus ar prekes, turi būti nurodyta visa informacija, reikalinga grąžinamajai išmokai apskaičiuoti, būtent:

a) produktams:

— jei reikia, supaprastintas produktų aprašymas, padarytas pagal grąžinamosioms eksporto išmokoms taikomą nomenklatūrą, taip pat grąžinamajai išmokai taikomos nomenklatūros kodas ir, jei būtina apskaičiuoti grąžinamąją išmoką, atitinkamų produktų sudėtis arba šios sudėties nuoroda,

— produktų grynoji masė arba, jeigu taikytina, kiekis, išreikštas matavimo vienetais, kurie bus naudojami apskaičiuojant grąžinamąją išmoką;

b) prekėms turi būti taikomos Reglamento (EB) Nr. 1222/94 nuostatos.

5. Priimant eksporto deklaraciją arba atliekant 3 dalyje numatytus veiksmus, produktai perduodami muitinės priežiūrai pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 13 ir 14 dalis tol, kol jie išvežami iš Bendrijos muitų teritorijos.

6. Nukrypstant nuo Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 282 straipsnio 2 dalies, leidimas pateikti supaprastintos formos eksporto deklaraciją gali reikšti, kad supaprastintoje deklaracijoje nurodoma apytikriai apskaičiuota produktų, kurie eksportuojami nefasuoti arba nestandartiniais vienetais, grynoji masė, jeigu tikslų kiekį galima nustatyti tik pakrovus siuntą į transporto priemonę.

Pakrovus siuntą, būtina pateikti papildomą deklaraciją, kurioje nurodoma tiksli grynoji masė. Prie jos pridedami dokumentiniai įrodymai, kokia yra tiksli pakrautos siuntos grynoji masė.

Kiekiams, didesniems kaip 110 % numatytos grynosios masės, neskiriama jokia grąžinamoji išmoka. Jeigu iš tikrųjų pakrauta masė yra mažesnė kaip 90 % apytikriai apskaičiuotos grynosios masės, grąžinamoji išmoka, taikoma iš tikrųjų pakrautai grynajai masei, sumažinama 10 % skirtumo tarp išmokos, nustatytos 90 % apytikriai apskaičiuotos grynosios masės, ir išmokos, taikomos iš tikrųjų pakrautai masei.

Nestandartiniais vienetais yra laikoma: gyvi gyvūnai, skerdiena (pusė skerdienos) ir ketvirtis skerdienos.

Nepaisant Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 278 straipsnio 3 dalies d punkto, šios dalies nuostatos galioja produktams, kuriems pagal šio reglamento 26 straipsnį taikomi išankstinio finansavimo susitarimai.

7. Visi asmenys, eksportuojantys produktus, už kuriuos jie prašo grąžinamosios išmokos, turi:

a) pateikti eksporto deklaraciją kompetentingai muitinei, esančiai ten, kur produktai bus pakrauti eksportavimui;

b) informuoti šią muitinę likus ne mažiau kaip 24 valandoms iki pakrovimo operacijų pradžios ir nurodyti numatomą pakrovimo trukmę. Kompetentingos institucijos gali nustatyti kitokį nei 24 valandų terminą.

Priėmus eksporto deklaraciją ir iki b punkte nurodyto termino pabaigos kompetentinga muitinė gali leisti atlikti pakrovimo operaciją.

Kompetentinga muitinė turi teisę fiziškai patikrinti ir atpažinti prekes, gabenamas į išvežimo iš Bendrijos muitų teritorijos muitinę.

Jeigu dėl administracinių priežasčių negalima taikyti pirmos pastraipos nuostatų, eksporto deklaraciją galima pateikti tik atitinkamos valstybės narės kompetentingai muitinei, o fiziškai tikrinant prekes pagal Reglamentą (EEB) Nr. 386/90, visos pateiktos prekės turi būti visiškai iškrautos. Tačiau nebūtina jų visiškai iškrauti, jeigu kompetentingos institucijos gali šias prekes nuodugniai fiziškai patikrinti.

6 straipsnis

Nukrypstant nuo 5 straipsnio 2 dalies, jeigu eksportuojamų produktų kiekis išvežant javus neviršija 5 000 kg pagal kiekvieną grąžinamajai išmokai taikomą nomenklatūros kodą, o išvežant kitus produktus neviršija 500 kg pagal kiekvieną grąžinamajai išmokai taikomą nomenklatūros kodą arba Kombinuotosios nomenklatūros kodą ir jeigu šios eksporto operacijos susijusios su dažnomis prekių siuntomis, valstybė narė gali leisti, kad taikytina grąžinamoji išmoka būtų nustatoma arba iš anksto nustatyta grąžinamoji išmoka būtų patikslinta pagal paskutinę mėnesio dieną.

Jeigu grąžinamoji išmoka nustatoma iš anksto arba konkurso būdu, licencija galioja paskutinę eksporto mėnesio dieną.

Eksportuotojai, kuriems leidžiama naudotis šia galimybe, negali įprastinės procedūros taikyti pirmoje pastraipoje nurodytiems kiekiams.

Jeigu valstybė narė nėra prisijungusi prie ekonominės ir pinigų sąjungos, euro perskaičiavimo į nacionalinę valiutą kursas, taikomas grąžinamųjų išmokų sumoms, taip pat nustatomas pagal paskutinę mėnesio dieną.

7 straipsnis

1. Nepažeidžiant 14 ir 20 straipsnių, grąžinamoji išmoka mokama tik pateikus įrodymus, kad produktai, įrašyti į priimtas eksporto deklaracijas, iš Bendrijos muitų teritorijos per 60 dienų nuo deklaracijos priėmimo buvo išvežti nepakitusios būsenos.

Tačiau produktų kiekiai, baigiant atlikti muitinės eksporto formalumus paimti kaip mėginiai ir vėliau nesugrąžinti, laikomi nepašalintais iš produktų grynosios masės, iš kurios jie buvo iš tikrųjų paimti.

2. Šiame reglamente maisto produktai, tiekiami gręžimo ir gavybos platformoms, nurodytoms 44 straipsnio 1 dalies a punkte, laikomi išvežtais iš Bendrijos muitų teritorijos.

3. Produktų užšaldymas nepažeidžia 1 dalies nuostatų.

Ši nuostata taip pat galioja produktų perpakavimui, jeigu tai nepakeičia produkto subpozicijos grąžinamosioms išmokoms taikomoje nomenklatūroje arba prekių subpozicijos Kombinuotojoje nomenklatūroje. Perpakuoti galima tik gavus muitinės pareigūnų leidimą.

Jeigu produktai ar prekės perpakuojami, būtina atitinkamai užpildyti kontrolinį egzempliorių T5.

Etiketes leidžiama pritvirtinti arba pakeisti tokiomis pat sąlygomis, kuriomis perpakuojama ir kurios nurodytos antroje ir trečioje pastraipoje.

4. Jeigu, atsiradus *force majeure* aplinkybėms, eksportuotojas negali laikytis 1 dalyje nustatyto termino, šis terminas eksportuotojo prašymu gali būti pratęstas tiek, kiek, eksportuojančios valstybės narės kompetentingos institucijos nuomone, tokiomis aplinkybėmis yra būtina.

8 straipsnis

Jeigu produktas, įrašytas į priimtą muitinės deklaraciją, yra gabenamas per Bendrijos teritoriją, išskyrus eksportuojančios valstybės narės teritoriją, įrodant, kad jis buvo išvežtas iš Bendrijos muitų teritorijos, pateikiamas tinkamai patvirtintas kontrolinio egzemplioriaus T5 originalas.

Be kita ko, užpildomi kontrolinio egzemplioriaus 33, 103, 104 ir, jei reikia, 105 langeliai. 104 langelyje padaromas atitinkamas įrašas.

9 straipsnis

1. Skiriant grąžinamąsias išmokas jūra eksportuojamiems produktams, taikomos šios specialios nuostatos:

a) Jeigu kompetentingos institucijos patvirtina kontrolinį egzempliorių T5 ar nacionalinį dokumentą, įrodantį, kad produktai buvo išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos, perkraunamų produktų jokiame uoste, esančiame toje pačioje ar kitoje valstybėje narėje negalima laikyti ilgiau kaip 28 dienas, išskyrus tuos atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių. Šis terminas netaikomas, jeigu produktai buvo išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos galutinio uosto per pirmiau nurodytą 60 dienų laikotarpį.

b) Grąžinamosios išmokos mokamos pateikus mokančiajai agentūrai šiuos dokumentus:

— eksportuotojo deklaraciją, kad produktai nebus perkrauti kitame Bendrijos uoste,

arba

— įrodymus, kad buvo laikomasi a punkto nuostatų. Šiuos įrodymus visų pirma sudaro transportavimo dokumentas (dokumentai) arba jo kopija ar fotokopija, pridedami prie produktų išvežant juos iš pirmojo uosto, kuriame buvo patvirtinti a punkte nurodyti dokumentai, ir siunčiami su produktais iki pristatymo į trečiąją šalį, kurioje jie bus iškrauti.

Pirmoje įtraukoje nurodytas deklaracijas pasirinktinai tikrina mokančioji agentūra. Tuo tikslu būtina pateikti antroje įtraukoje minėtus įrodymus.

Jeigu produktai ar prekės eksportuojamos laivais, teikiančiais tiesiogines gabenimo paslaugas į trečiosios šalies uostą, neįplaukiant į jokį kitą Bendrijos uostą, valstybės narės, įgyvendindamos pirmos įtraukos nuostatas, gali taikyti supaprastintą procedūrą.

c) Valstybė narė, iš kurios išvežami produktai, kaip alternatyvą b punkte nurodytoms sąlygoms gali nustatyti, kad kontrolinė kopija T5 ar nacionalinis dokumentas, įrodantis, jog produktai buvo išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos, būtų patvirtintas tik pateikus transportavimo dokumentą, kuriame nurodoma galutinė paskirties vieta, esanti už Bendrijos muitų teritorijos ribų.

Tokiu atveju valstybės narės, iš kurios išvežami produktai, kompetentingos institucijos kontrolinio egzemplioriaus T5 skirsnio „Naudojimo ir (arba) paskirties vietos kontrolė“ skiltyje „Pastabos“ arba atitinkamoje nacionalinio dokumento skiltyje padaro vieną iš šių įrašų:

— Documento de transporte con destino fuera de la CE presentado,

— Transportdokument med destination uden for EF forelagt,

— Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt,

— Υποβαλλόμενο έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ,

— Transport document showing a destination outside the Community has been presented,

— Document de transport avec destination hors CE présenté,

— Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato,

— Vervoerdocument voor bestemming buiten EG voorgelegd,

— Documento de transporte com destino fora da CE apresentado,

— Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty,

— Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram.

Mokančioji agentūra pasirinktinai tikrina, kaip vykdomos šio punkto nuostatos.

d) Jeigu nustatoma, kad nevykdomos a punkte nurodytos sąlygos, taikant 35 ir 50 straipsnius diena arba dienos, viršijančios 28 dienų terminą laikomos tomis dienomis, kuriomis pradelstas 7 ir 34 straipsniuose nustatytas terminas.

Jeigu pradelsiamas 7 straipsnio 1 dalyje nurodytas 60 dienų terminas ir a punkte nurodytas 28 dienų terminas, grąžinamoji išmoka arba negrąžinama užstato dalis sumažinama suma, kuri apskaičiuojama pagal ilgiau uždelstą laikotarpį.

2. Skiriant grąžinamąsias išmokas automobilių keliais, vidaus vandenų keliais arba geležinkeliu eksportuojamiems produktams, taikomos šios specialios nuostatos:

a) Jeigu kontrolinį egzempliorių T5 ar nacionalinį dokumentą, įrodantį, kad produktai buvo išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos, patvirtina kompetentingos institucijos, atitinkamų produktų negalima vėl įvežti į šią teritoriją, išskyrus tuos atvejus, kai jie gabenami tranzitu, ir ne ilgesniam kaip 28 dienų laikotarpiui, taip pat išskyrus tuos atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių. Šis terminas netaikomas, jeigu atitinkami produktai per pirmiau nurodytą 60 dienų laikotarpį buvo galutinai išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos.

b) Mokančioji agentūra pasirinktinai tikrina, kaip vykdomos a punkto nuostatos. Šiais atvejais būtina pateikti transportavimo dokumentus, kurie siunčiami su produktais iki jų pristatymo į trečiąją šalį, kurioje bus iškrauti.

Jeigu nustatoma, kad nevykdomos a punkte nurodytos sąlygos, taikant 35 ir 50 straipsnius diena arba dienos, viršijančios 28 dienų terminą, yra laikomos tomis dienomis, kuriomis pradelstas 7 ir 34 straipsniuose nustatytas terminas.

Jeigu pradelsiamas 7 straipsnio 1 dalyje nurodytas 60 dienų terminas ir a punkte nurodytas 28 dienų terminas, grąžinamoji išmoka arba negrąžinama užstato dalis sumažinama suma, kuri apskaičiuojama pagal ilgiau uždelstą laikotarpį.

3. Skiriant grąžinamąsias išmokas oro transportu eksportuojamiems produktams, taikomos šios specialios nuostatos:

a) Kompetentingos institucijos gali patvirtinti kontrolinį egzempliorių T5 ar nacionalinį dokumentą, įrodantį, kad produktai buvo išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos, tik pateikus transportavimo dokumentą, kuriame nurodoma galutinė paskirties vieta, esanti už Bendrijos muitų teritorijos ribų.

b) Jeigu nustatoma, kad atlikus a punkte nurodytus formalumus perkraunami produktai ilgiau kaip 28 dienas buvo laikomi viename ar keliuose oro uostuose, esančiuose Bendrijos muitų teritorijoje, išskyrus tuos atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių, taikant 35 ir 50 straipsnius diena arba dienos, viršijančios 28 dienų terminą, yra laikomos tomis dienomis, kuriomis pradelstas 7 ir 34 straipsnyje nustatytas terminas.

Jeigu pradelsiamas 7 straipsnio 1 dalyje nurodytas 60 dienų terminas ir šiame punkte nurodytas 28 dienų terminas, grąžinamoji išmoka arba negrąžinama užstato dalis sumažinama suma, kuri apskaičiuojama pagal ilgiau uždelstą laikotarpį.

c) Mokančioji agentūra pasirinktinai tikrina, kaip vykdomos šios dalies nuostatos.

d) b punkte nustatytas 28 dienų terminas netaikomas, jeigu atitinkami produktai per pirmiau nurodytą 60 dienų laikotarpį buvo galutinai išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos.

10 straipsnis

1. Jeigu produktams, kurie gabenami į paskirties punktą arba pristatomi gavėjui už Bendrijos muitų teritorijos ribų, eksportuojančioje valstybėje narėje taikoma Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 412–442 straipsniuose nurodyta kuri nors supaprastinta Bendrijos tranzito tvarka, susijusi su produktų ar prekių gabenimu geležinkeliu arba didelėse talpose, grąžinamosios išmokos mokėjimas nepriklauso nuo to, ar pateikiamas kontrolinė kopija T5.

2. Taikant 1 dalies nuostatas, kompetentinga muitinė užtikrina, kad dokumente, kuris išduodamas tam, kad būtų sumokėta grąžinamoji išmoka, būtų padarytas toks įrašas: „Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos pagal supaprastintą Bendrijos tranzito tvarką, taikomą gabenimui geležinkeliu arba didelėse talpose“.

3. Muitinė, kurioje produktams taikoma 1 dalyje nurodyta tvarka, negali leisti gabenimo sutarties pakeisti taip, kad gabenimo operacija pasibaigtų Bendrijos teritorijoje, išskyrus tuos atvejus, kai nustatoma, jog:

— jeigu grąžinamoji išmoka yra sumokėta, ją grąžino,

arba

— atitinkamos institucijos ėmėsi būtinų priemonių, užtikrinančių, kad grąžinamoji išmoka nebūtų mokama.

Tačiau jeigu grąžinamoji išmoka buvo sumokėta pagal 1 dalį, o produktas per nustatytą laikotarpį nebuvo išvežtas iš Bendrijos muitų teritorijos, kompetentinga muitinė apie tai praneša agentūrai, atsakingai už grąžinamosios išmokos mokėjimą, ir kaip galima greičiau pateikia jai visus reikalingus duomenis. Tokiu atveju grąžinamoji išmoka laikoma permokėta.

4. Jeigu valstybėje narėje, išskyrus eksportuojančią valstybę narę, produktui, gabenamam pagal Bendrijos išorės arba bendrą tranzito tvarką, taikoma 1 dalyje numatyta gabenimo į paskirties punktą arba pristatymo gavėjui už Bendrijos muitų teritorijos ribų tvarka, muitinė, kurioje produktui buvo pritaikyta ši tvarka, kontrolinio egzemplioriaus T5 originalo kitoje pusėje esančio skirsnio „Naudojimo ir (arba) paskirties vietos kontrolė“ skiltyje „Pastabos“ padaro vieną iš šių įrašų:

— Salida del territorio aduaneiro de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:

  — Documento de transporte:

    tipo: .....

    número: .....

  — Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate: .....

— Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane/store containers:

  — Transportdokument:

    type: .....

    nummer: .....

  — Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma: .....

— Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:

  — Beförderungspapier:

    Art: .....

    Nummer: .....

  — Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen: .....

— Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:

  — Έγγραφο μεταφοράς:

    τύπος: .....

    αριθμός: .....

  — Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τη σιδηροδρομική αρχή ή την ενδιαφερόμενη εταιρεία μεταφοράς: .....

— Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:

  — Transport document:

    type: .....

    number: .....

  — Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned: .....

— Sorte du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:

— Document de transport:

espèce: .....

numéro: .....

— Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée: .....

— Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:

— Documento di trasporto:

tipo: .....

numero: .....

— Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata: .....

— Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:

— Vervoerdocument:

type: .....

nummer: .....

— Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoerondernemning: .....

— Saída do território aduaneiro da Comunidade aø abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:

— Documento de transporte:

tipo: .....

número: .....

— Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de ferro ou pela empresa de transporte interessada: .....

— Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa:

— Kuljetusasiakirja:

tyyppi: .....

numero: .....

— Päivä, jona rautatieviranomainen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljetettavaksi: .....

— Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:

— Transportdokument:

typ: .....

nummer: .....

— Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget: .....

3 dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos tais atvejais, kai pakeitus gabenimo sutartį gabenimas nutraukiamas Bendrijos teritorijoje.

5. Jeigu eksportuojančioje arba kitoje valstybėje narėje produkto gabenimą perima geležinkelio bendrovė ir jis toliau gabenamas geležinkeliu į paskirties vietą, esančią už Bendrijos muitų teritorijos ribų, taikant Bendrijos išorės arba bendrą tranzito tvarką, nustatytą gabenimo kombinuotu transportu (automobilių keliais ir geležinkeliu) sutartyje, kompetentinga muitinė arba muitinė, esanti arčiausiai prie geležinkelio stoties, kurioje geležinkelio bendrovė perima produktą, kontrolinio egzemplioriaus T5 originalo kitoje pusėje esančio skirsnio „Naudojimo ir (arba) paskirties vietos kontrolė“ skiltyje „Pastabos“ padaro vieną iš šių įrašų:

— Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril carretera:

— Documento de transporte:

tipo: .....

número: .....

— Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria: .....

— Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane-/landevejstransport:

— Transportdokument:

type: .....

Nummer: .....

— Dato for overtagelse ved jernbane: .....

— Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:

— Beförderungspapier:

Art: .....

Nummer: .....

— Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung: .....

— Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σιδηροδρομικώς με συνδυασμένη μεταφορά σιδηροδρομικώς-οδικώς:

— Έγγραφο μεταφοράς:

είδος: .....

αριθμός: .....

— Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταφορά από τη διοίκηση των σιδηροδρόμων: .....

— Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:

— Transport document:

type: .....

number: .....

— Date of acceptance for carriage by the railway authorities: .....

— Sorte du territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:

— Document de transport:

espèce: .....

numéro: .....

— Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer: .....

— Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:

— Documento di trasporto:

tipo: .....

numero: .....

— Data di acettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie: .....

— Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:

— Vervoerdocument:

type: .....

nummer: .....

— Datum van aanneming ten vervoer door de spoorwegadministratie: .....

— Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho-de-ferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:

— Documento de transporte:

tipo: .....

número: .....

— Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro: .....

— Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:

— Kuljetusasiakirja:

Tyyppi: .....

numero: .....

— Päivä, jona rautatieviranomainen hyväksyi kuljetettavaksi: .....

— Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:

— Transportdokument:

typ: .....

nummer: .....

— Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget: ....

Geležinkelio bendrovės pareigūnai negali vykdyti gabenimo kombinuotu transportu (automobilių keliais ir geležinkeliu) sutarties, pakeistos taip, kad gabenimas nutraukiamas Bendrijos teritorijoje, o ne už jos ribų, jeigu muitinė, iš kurios išvežami produktai, iš anksto neleidžia taip daryti. Tokiu atveju *mutatis mutandis* taikomos 3 dalies nuostatos.

11 straipsnis

1. Grąžinamosios išmokos skiriamos tik tiems produktams, kurie, neatsižvelgiant į muitinės nustatytus pakuotės reikalavimus, yra:

— Bendrijos kilmės ir laisvai juda Bendrijos teritorijoje, arba

— laisvai juda Bendrijos teritorijoje, arba

— laisvai juda Bendrijos teritorijoje, šiuo atveju ribojant grąžinamosios išmokos sumą importavimo metu surinkta importo rinkliava.

Įstatymų nuostatos, reglamentuojančios bendrą atitinkamo produkto rinkos organizavimą, nustato produktams taikomas sąlygas atsižvelgiant į pirmą pastraipą.

2. Tais atvejais, kai grąžinamoji išmoka skiriama tik Bendrijos kilmės produktams, eksportuotojas deklaruoja kilmę pagal antros ir trečios pastraipos nuostatas, laikydamasis galiojančių Bendrijos taisyklių.

Skiriant grąžinamąją išmoką, produktai yra laikomi Bendrijos kilmės, jeigu jie visiškai gauti Bendrijos teritorijoje arba jeigu jie paskutinį kartą buvo iš esmės perdirbti arba apdoroti Bendrijos teritorijoje pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 23 ar 24 straipsnio nuostatas.

Nepažeidžiant 5 dalies nuostatų, produktams neteikiama grąžinamoji išmoka, jeigu jie gauti iš:

— Bendrijos kilmės medžiagų ir

— žemės ūkio produktams gaminti skirtų medžiagų, kurioms taikomos 1 straipsnyje nurodytos taisyklės, importuotų iš trečiųjų šalių ir iš esmės neperdirbtų Bendrijos teritorijoje.

3. Taikydami Reglamento (EEB) Nr. 1785/81 17 straipsnio 12 dalį, eksportuotojai turi deklaruoti, kad cukrus atitinka vieną iš šiame reglamente nustatytų sąlygų, ir nurodyti tą sąlygą.

4. 2 ir 3 dalyse nurodytos deklaracijos tikrinamos taip pat, kaip ir kita eksporto deklaracijose nurodyta informacija.

5. Eksportuojant sudėtinius produktus, kuriems grąžinamoji išmoka taikoma pagal vieną ar daugiau sudedamųjų dalių, grąžinamoji išmoka skiriama, jeigu atitinkama arba atitinkamos sudedamosios dalys atitinka 1 dalyje nustatytą sąlygą.

Grąžinamoji išmoka taip pat skiriama, jeigu sudedamoji dalis ar dalys, kurioms prašoma teikti išmoką, iš pradžių atitiko 1 dalyje nustatytas sąlygas, tačiau nebegali laisvai judėti dėl tos vienintelės priežasties, kad buvo įtrauktos į kitų produktų sudėtį.

6. Taikant 5 dalį, grąžinamosios išmokos, taikomos toliau išvardytiems produktams, yra laikomos grąžinamosiomis išmokomis, nustatytomis pagal jų sudedamąsias dalis:

— javų, kiaušinių, ryžių, cukraus, pieno bei pieno produktų grupių pagrindiniai produktai, eksportuojami kaip Reglamento (EB) Nr. 1222/94 B priede nurodytos prekės,

— baltasis cukrus ir geltonasis cukrus, klasifikuojami pagal Kombinuotosios nomenklatūros kodą 1701, gliukozė ir gliukozės sirupas, klasifikuojami pagal KN kodus 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 ir 1702 90 50, izogliukozė, klasifikuojama pagal KN kodus 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 bei 1702 90 30, ir cukrinių runkelių bei cukranendrių sirupas, klasifikuojami pagal KN kodus 1702 60 95 ir 1702 90 99, naudojami Reglamento (EB) Nr. 2201/96 1 straipsnio 1 dalyje išvardytuose gaminiuose,

— pienas, pieno produktai ir cukrus, kurie eksportuojami kaip gaminiai, klasifikuojami pagal KN kodus 0402 10 91–99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31–39, 0403 90 31–39, 0403 90 61–69, 0404 10 26–38, 0404 10 72–84 ir nuo 0404 90 81–89, taip pat eksportuojami kaip prekės, klasifikuojamos pagal KN 0406 kodą, ir kuriems netaikomos Sutarties 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos,

— javai, kurie eksportuojami kaip gaminiai, klasifikuojami pagal KN kodus 2309 10 11–70 bei 2309 90 31–70 ir išvardyti Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 A priede,

— pienas ir pieno produktai, eksportuojami kaip gaminiai, klasifikuojami pagal KN kodus 2309 10 11–70 bei 2309 90 31–70 ir išvardyti Reglamento (EEB) Nr. 804/68 1 straipsnyje.

12 straipsnis

1. Kombinuotosios nomenklatūros 2, 10 arba 11 skyriuose nurodytiems mišiniams taikomas grąžinamųjų išmokų dydis taikomas:

a) mišinių, kuriuose viena sudedamoji dalis sudaro ne mažiau kaip 90 % mišinio svorio, sudedamajai daliai;

b) kitiems mišiniams, kurių sudedamosioms dalims taikomas mažiausias grąžinamosios išmokos dydis. Tais atvejais, kai vienai ar daugiau sudedamųjų dalių grąžinamoji išmoka netaikoma, grąžinamoji išmoka už šiuos mišinius nemokama.

2. Apskaičiuojant grąžinamąsias išmokas, taikomas prekėms, kurios tiekiamos rinkiniais, ir sudėtinėms prekėms, kiekvienas komponentas laikomas atskiru produktu.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos mišiniams, prekėms, kurios tiekiamos rinkiniais, ir sudėtinėms prekėms, jeigu joms nustatytos specialios apskaičiavimo taisyklės.

13 straipsnis

Nuostatos, susijusios su išankstiniu grąžinamųjų išmokų nustatymu ir jų patikslinimu, taikomos tik tiems produktams, kuriems nustatomas nulinis arba didesnis grąžinamosios išmokos dydis.

2 skirsnis

Diferencijuotos grąžinamosios išmokos

14 straipsnis

1. Tais atvejais, kai grąžinamosios išmokos dydis diferencijuojamas pagal paskirties vietą, grąžinamosios išmokos mokamos atsižvelgiant į 15 ir 16 straipsniuose nurodytas papildomas sąlygas.

2. Tais atvejais, kai išankstinio grąžinamosios išmokos nustatymo dieną visoms paskirties vietoms taikomas vienodas grąžinamosios išmokos dydis ir nurodoma privaloma paskirties vieta, grąžinamoji išmoka laikoma diferencijuojama pagal paskirties vietą, jeigu eksporto deklaracijos priėmimo dieną taikomas grąžinamosios išmokos dydis yra mažesnis kaip iš anksto nustatytas dydis, kuris prireikus patikslinamas eksporto deklaracijos priėmimo dieną.

15 straipsnis

1. Per 12 mėnesių nuo eksporto deklaracijos priėmimo dienos nepakitusios būsenos produktai importuojami į trečiąją šalį ar vieną iš trečiųjų šalių, kuriai taikoma grąžinamoji išmoka; tačiau pagal 49 straipsnio nuostatas šis terminas gali būti pratęstas.

2. Produktai laikomi importuojamais nepakitusios būsenos, jei nėra jokių perdirbimo požymių.

Tačiau:

— norint išsaugoti produktus, iki importavimo galima atlikti 29 straipsnio 4 dalyje nurodytus veiksmus, nepažeidžiant 1 dalies,

— iki importavimo perdirbti produktai laikomi importuojamais nepakitusios būsenos, jeigu jie buvo perdirbti trečiojoje šalyje, į kurią įvežami visi taip perdirbti produktai.

3. Produktas laikomas importuotu, kai trečiojoje šalyje atliekami visi muitinės formalumai, ypač susiję su importo muitų rinkimu.

4. Diferencijuota grąžinamosios išmokos dalis mokama už tą produktų masę, kuriai trečiojoje šalyje buvo taikomi muitinės importo formalumai; tačiau, neatsižvelgiama į jokius masės pasikeitimus, kurie gali atsirasti gabenimo metu dėl natūralių priežasčių ir kuriuos kompetentingos institucijos pripažįsta įprastiniais, arba galinčius atsirasti dėl nesugrąžintų mėginių, paimtų pagal 7 straipsnio 1 dalies antros pastraipos nuostatas.

16 straipsnis

1. Įrodant, kad muitinės importo formalumai buvo atlikti, pateikiamas vienas iš šių dokumentų, kuriuos gali pasirinkti eksportuotojas:

a) muitinės dokumentas, jo kopija ar fotokopija; dokumento originalą patvirtinusi institucija, atitinkamos trečiosios šalies oficiali agentūra, valstybės narės oficiali agentūra, esanti trečiojoje šalyje, arba agentūra, atsakinga už grąžinamosios išmokos mokėjimą, turi patvirtinti, kad ši kopija arba fotokopija yra tikra;

b) iškrovimo ir importavimo sertifikatas, kurį parengė valstybės narės pagal 5 dalyje išdėstytus minimalius reikalavimus patvirtinta tarptautinė kontrolės ir priežiūros agentūra. Atitinkamame sertifikate turi būti nurodyta muitinės importo dokumento data ir numeris.

2. Jeigu eksportuotojas negali gauti dokumento, kurį pasirenka pagal 1 dalies a arba b punktą, net po to, kai imasi tinkamų priemonių, arba jeigu kyla abejonių dėl pateikto dokumento tikrumo, įrodant, kad muitinės importo formalumai buvo atlikti, galima pateikti vieną ar daugiau šių dokumentų:

a) iškrovimo dokumento kopiją, išduotą arba patvirtintą trečiojoješalyje, kuriai taikoma grąžinamoji išmoka;

b) iškrovimo sertifikatą, kurį išduoda valstybės narės oficiali agentūra, esanti paskirties šalyje arba turinti įgaliojimus šioje šalyje veikti, ir kuris taip pat patvirtina, kad produktas buvo išvežtas iš iškrovimo vietos arba kad jis, kiek žinoma, bent nebuvo vėliau pakrautas reeksportuoti;

c) iškrovimo sertifikatą, kurį parengė valstybės narės patvirtinta pagal 5 dalyje išdėstytus minimalius reikalavimus tarptautinė kontrolės ir priežiūros agentūra ir kuris taip pat patvirtina, kad produktas buvo išvežtas iš iškrovimo vietos arba kad jis, kiek žinoma, bent nebuvo vėliau pakrautas reeksportuoti;

d) banko dokumentą, išduotą Bendrijos teritorijoje esančių patvirtintų tarpininkų, kuris patvirtina, kad su II priede išvardytomis trečiosiomis šalims susijusiais atvejais mokėjimas už nurodytus eksportuojamus produktus buvo įskaitytas į šiose valstybėse atidarytą eksportuotojo sąskaitą;

e) siuntos priėmimo sertifikatą, išduotą atitinkamos trečiosios šalies oficialios agentūros, jeigu prekės nupirktos šios valstybės arba jos oficialios agentūros arba jeigu prekės vertinamos kaip pagalba maistu;

f) siuntos priėmimo aktą, kurį išduoda tarptautinė organizacija arba eksportuojančios valstybės narės patvirtinta humanitarinė organizacija, jeigu prekės vertinamos kaip pagalba maistu;

g) siuntos priėmimo aktą, trečiojoje šalyje išduotą agentūros, kurios surengtas konkursas atitinka Reglamento (EEB) Nr. 3719/88 44 straipsnio nuostatas, jeigu minėta agentūra perka šias prekes.

3. Visais atvejais eksportuotojai pateikia transportavimo dokumentų kopijas ar fotokopijas.

4. Tam tikrais konkrečiais atvejais Komisija, laikydamasi Reglamento Nr. 136/66/EEB 38 straipsnyje bei kitų reglamentų, susijusių su bendru rinkos organizavimu, atitinkamuose straipsniuose nustatytos tvarkos, gali numatyti, kad 1 ir 2 dalyse nurodyti importo įrodymai pateikiami pasiremiant konkrečiu dokumentu arba kokiu nors kitu būdu.

5. Tvirtinant tarptautines kontrolės ir priežiūros agentūras būtina laikytis šių minimalių reikalavimų:

a) Kontrolės ir priežiūros agentūras jų prašymu trejų metų laikotarpiui tvirtina valstybių narių kompetentingos institucijos. Patvirtinimas galioja visose valstybėse narėse.

b) Tais atvejais, kai kontrolės ir priežiūros agentūros rengia pirminius ir antrinius įrodymus, išvardytus 1 dalies b punkte ir 2 dalies c punkte, šios agentūros atlieka visus patikrinimus, būtinus nustatant sertifikate nurodytų produktų rūšį, savybes ir kiekį. Atskirai formuojama kiekvieno išduoto sertifikato byla, kurioje užrašoma visa priežiūros veikla. Importavus produktus, jie nedelsiant patikrinami, išskyrus tinkamai pagrįstus išimtinius atvejus.

c) 1 dalies b punkte ir 2 dalies c punkte minėtos kontrolės ir priežiūros agentūros yra nepriklausomos nuo šalių, kurios susijusios su tikrinamu sandoriu. Nei kontrolės ir priežiūros agentūra, kontroliuojanti konkretų sandorį, nei kuris nors tos pačios finansinės grupės filialas jokiu būdu negali dalyvauti šiuose veiksmuose kaip eksportuotojas, muitinės atstovas, vežėjas, gavėjas, saugotojas ar koks nors kitas asmuo, dėl kurio gali kilti interesų konfliktas.

d) Nepažeisdamos Reglamento (EEB) Nr. 729/70 8 straipsnio ir Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4045/89 [1] 3 straipsnio nuostatų, valstybės narės nuolat tikrina kontrolės ir priežiūros agentūrų veiklą tam tikrais laiko tarpais arba iškilus abejonei, ar buvo laikomasi patvirtinimo reikalavimų.

e) Paaiškėjus, kad kontrolės ir priežiūros agentūra nebegali garantuoti, jog bus laikomasi patvirtinimą reglamentuojančių sąlygų, valstybės narės visiškai arba iš dalies atšaukia savo patvirtinimą.

Atitinkama valstybė narė kitoms valstybėms narėms ir Komisijai nedelsdama praneša, kad ji atšaukė savo patvirtinimą. Atitinkamuose vadybos komitetuose bus pareikštos nuomonės dėl šios informacijos.

Atšaukimas galioja visose valstybėse narėse.

17 straipsnis

Valstybės narės gali atleisti eksportuotojus nuo reikalavimo pateikti reikalaujamus įrodymus, išskyrus pagal 16 straipsnį numatytus transportavimo dokumentus, jeigu eksporto veiksmai suteikia tinkamų garantijų, kad produktai bus pristatyti į jų paskirties vietą, ir jeigu šie produktai nurodomi eksporto deklaracijoje, suteikiančioje teisę gauti grąžinamąją išmoką, kurios kintamas komponentas negali būti didesnis kaip:

a) 1 200 eurų už produktus, nurodytus Reglamento Nr. 136/66/EEB 1 straipsnio 2 dalies c punkte;

b) 1 200 eurų už kitus produktus, išskyrus minėtus a punkte, jeigu trečioji paskirties valstybė ar paskirties teritorija nurodyta IV priede;

c) 6 000 eurų už kitus produktus, išskyrus minėtus a punkte, jeigu trečioji paskirties valstybė ar paskirties teritorija nenurodyta IV priede.

18 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 14 straipsnio ir nepažeidžiant 20 straipsnio, dalis grąžinamosios išmokos mokama eksportuotojo prašymu, kai tik pateikiami įrodymai, kad produktas buvo išvežtas iš Bendrijos muitų teritorijos.

2. 1 dalyje nurodyta grąžinamosios išmokos dalis apskaičiuojama pagal mažiausią grąžinamosios išmokos dydį, atėmus 20 % skirtumo tarp iš anksto nustatyto išmokos dydžio ir mažiausio išmokos dydžio, dydžio nenustatymas laikomas mažiausiu dydžiu.

Jeigu suma, kuri turi būti sumokėta, nėra didesnė kaip 2 000 eurų, valstybės narės gali atidėti jos mokėjimą tol, kol bus mokama visa atitinkama grąžinamoji išmoka, išskyrus tuos atvejus, kai eksportuotojas nurodo, kad neprašys sumokėti jokios kitos sumos už šiuos eksportuojamus produktus.

[1] OL L 388, 1989 12 30, p. 18.

3. Tais atvejais, kai produktai nepristatomi į paskirties vietą, nurodytą išduotos licencijos su iš anksto nustatyta grąžinamąja išmoka 7 langelyje:

a) jeigu grąžinamosios išmokos dydis, nustatytas konkrečiai paskirties vietai, yra lygus arba didesnis negu išmokos dydis, nustatytas 7 langelyje nurodytai paskirties vietai, taikoma 7 langelyje nurodytai paskirties vietai nustatyta grąžinamoji išmoka;

b) jeigu grąžinamosios išmokos dydis, nustatytas konkrečiai paskirties vietai, yra mažesnis negu išmokos dydis, nustatytas 7 langelyje nurodytai paskirties vietai, mokama grąžinamoji išmoka apskaičiuojama:

— taikant grąžinamosios išmokos dydį, nustatytą konkrečiai paskirties vietai,

— atėmus, išskyrus atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių, 20 % skirtumo tarp grąžinamosios išmokos, nustatytos 7 langelyje nurodytai paskirties vietai, ir išmokos, nustatytos tikrajai paskirties vietai.

Šiame straipsnyje vadovaujamasi tais grąžinamųjų išmokų dydžiais, kurie taikomi paraiškos išduoti licenciją pateikimo dieną. Šie dydžiai, kur tinkama, patikslinami eksporto arba mokėjimo deklaracijos priėmimo dieną.

Jeigu tai pačiai eksporto operacijai taikomos šios straipsnio dalies pirma ir antra pastraipos ir 51 straipsnis, pagal pirmą pastraipą apskaičiuota suma sumažinama 51 straipsnyje nurodyta baudos suma.

4. Jeigu grąžinamosios išmokos dydis nustatomas konkurso būdu, o atitinkamoje sutartyje nurodoma privaloma paskirties vieta, nustatant mažiausią išmokos dydį neatsižvelgiama į licencijos pateikimo dieną ar eksporto deklaracijos priėmimo dieną šiai paskirties vietai nustatytą grąžinamąją išmoką arba į tai, kad tą dieną grąžinamoji išmoka nebuvo nustatyta.

19 straipsnis

1. 2 ir 5 dalių nuostatos taikomos tais atvejais, kai produktas eksportuojamas pagal eksporto licenciją arba išanksktinio nustatymo sertifikatą, kuriuose nurodoma privaloma pristatymo vieta.

2. Jeigu produktas nepristatomas į privalomą pristatymo vietą, mokama tik ta grąžinamosios išmokos dalis, kuri apskaičiuojama taikant 18 straipsnio 2 dalies nuostatas.

3. Tais atvejais, kai dėl *force majeure* aplinkybių produktas pristatomas į kitą, išduotoje licencijoje nenurodytą, paskirties vietą, eksportuotojo prašymu grąžinamoji išmoka bus sumokėta, jeigu jis pateiks įrodymų, patvirtinančių *force majeure* aplinkybes, taip pat įrodymų, kad produktas buvo pristatytas į konkrečią paskirties vietą; įrodymai, patvirtinantys produkto pristatymą į konkrečią paskirties vietą, pateikiami pagal 15 ir 16 straipsnius.

4. Jeigu taikomos 3 dalies nuostatos, grąžinamoji išmoka prilygs tai, kuri nustatyta konkrečiai paskirties vietai, tačiau ji negali būti didesnė už išmoką, taikomą paskirties vietai, nurodytai išduotos licencijos su iš anksto nustatyta grąžinamąja išmoka 7 langelyje.

Grąžinamosios išmokos dydžiai tikslinami, jei reikia, eksporto deklaracijos arba mokėjimo deklaracijos priėmimo dieną.

5. Jeigu produktas eksportuojamas pagal licenciją, išduotą remiantis Reglamento (EEB) Nr. 3719/88 44 straipsniu, o grąžinamosios išmokos dydis priklauso nuo paskirties vietos, eksportuotojas, kad įgytų teisę gauti iš anksto nustatytą grąžinamąją išmoką, be 16 straipsnyje nurodytų įrodymų, turi pateikti papildomus įrodymus, kad produktas buvo pristatytas agentūrai, esančiai trečiojoje importuojančioje valstybėje ir nurodytai kvietime dalyvauti konkurse, kuris minimas licencijoje.

3 skirsnis

Specialios Bendrijos finansinių interesų gynimo priemonės

20 straipsnis

1. Jeigu:

a) kyla rimtų abejonių dėl tikrosios produkto paskirties vietos

arba

b) dėl skirtumo tarp grąžinamosios išmokos, taikomos eksportuojamam produktui eksporto deklaracijos priėmimo dieną, sumos ir nepreferencinio importo muito, taikomo tą pačią dieną tapačiam produktui, sumos produktas gali būti reimportuotas į Bendriją,

arba

c) atsiranda rimtų įtarimų, kad nepakitusios būsenos arba trečiojoje šalyje perdirbtas produktas bus reimportuotas į Bendrijos teritoriją netaikant jokio muito arba taikant sumažintą importo muitą,

tai vienodo dydžio grąžinamoji išmoka arba 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta išmokos dalis bus sumokėta tik tuo atveju, jei produktas buvo išvežtas iš Bendrijos muitų teritorijos pagal 7 straipsnį, taip pat jeigu:

i) taikant nediferencijuotą grąžinamąją išmoką, produktas per 12 mėnesių nuo eksporto deklaracijos priėmimo dienos buvo importuotas į trečiąją šalį arba per šį laikotarpį buvo iš esmės perdirbtas ar apdorotas, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 24 straipsnyje;

ii) taikant grąžinamąją išmoką, diferencijuojamą pagal paskirties vietą, nepakitusios būsenos produktas per 12 mėnesių nuo eksporto deklaracijos priėmimo dienos buvo importuotas į konkrečią trečiąją šalį,

tai 15 ir 16 straipsniai taikomi į trečiąją šalį importuojamiems produktams.

Be to, valstybių narių kompetentingos institucijos, teikdamos kurią nors grąžinamąją išmoką, gali paprašyti papildomų visiškai patenkinančių įrodymų, kad produktas buvo iš tikrųjų pateiktas į importuojančios trečiosios šalies rinką arba kad jis buvo iš esmės perdirbtas ar apdorotas, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 24 straipsnyje.

Pagal 49 straipsnyje nurodytas sąlygas gali būti skiriamas papildomas laikas.

2. Valstybės narės savo iniciatyva, taip pat ir Komisijos prašymu taiko 1 dalies nuostatas.

Nuostatos, reglamentuojančios 1 dalies b punkte numatytą atvejį, netaikomos, jeigu konkrečios atitinkamo sandorio aplinkybės, ypač atsižvelgiant į gabenimo išlaidas, turėtų pašalinti reimportavimo riziką. Be to, valstybės narės negali jų taikyti, jeigu grąžinamosios išmokos suma, teikiama pagal atitinkamą eksporto deklaraciją, yra ne didesnė kaip 500 eurų.

3. Jeigu taikomos 1 dalies nuostatos ir jeigu išvežtas iš Bendrijos muitų teritorijos produktas tranzito metu sugenda dėl *force majeure* aplinkybių:

— taikant nediferencijuotą grąžinamąją išmoką, sumokama visa grąžinamoji išmoka,

— taikant diferencijuotą išmoką, mokama 18 straipsnyje apibrėžta diferencijuotos išmokos dalis.

4. 1 dalis taikoma tol, kol sumokama grąžinamoji išmoka.

Tačiau grąžinamoji išmoka laikoma sumokėta nepagrįstai ir turi būti grąžinta, jeigu kompetentingos institucijos, net ir po to, kai išmoka sumokėta, nustato:

a) kad produktas iki pateikimo į trečiosios šalies rinką arba iki esminio apdorojimo ar perdirbimo trečiojoje šalyje, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 24 straipsnyje, buvo sunaikintas ar sugadintas, nebent eksportuotojas gali pateikti kompetentingas institucijas patenkinančių įrodymų, kad eksportas vyko tokiomis ekonominėmis sąlygomis, kuriomis šis produktas pagrįstai turėjo būti pateiktas į trečiosios šalies rinką, nepažeidžiant 21 straipsnio 2 dalies antros pastraipos;

b) kad, praėjus 12 mėnesių nuo eksportavimo iš Bendrijos dienos, produktui trečiojoje šalyje taikoma muito atidėjimo tvarka, nors jis šioje valstybėje nebuvo iš esmės perdirbtas ar apdorotas, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 24 straipsnyje, ir kad eksportas nebuvo įvykdytas kaip įprastinis komercinis sandoris;

c) kad eksportuotas produktas reimportuojamas į Bendriją iš esmės neperdirbtas ar neapdorotas, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 24 straipsnyje, kad nepreferencinis importo muitas yra mažesnis už teikiamą grąžinamąją išmoką ir kad eksportas nebuvo įvykdytas kaip įprastinis komercinis sandoris;

d) kad V priede išvardyti produktai reimportuojami į Bendriją:

— perdirbti ar apdoroti trečiojoje šalyje, tačiau ne tokiu lygiu, kuris numatytas Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 24 straipsnyje, ir

— vietoj nepreferencinio muito taikant sumažintą ar nulinį importo muitą.

Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai, jeigu jos įsitikina, kad prekybos nukreipimas gali atsirasti dėl kitų produktų, išskyrus išvardytus V priede.

Tais atvejais, kai taikomos Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 VI priedo 2 skyriaus („Grąžintos prekės“) nuostatos arba kai produktai reimportuojami ne anksčiau kaip po dvejų metų nuo jų eksportavimo dienos, c ir d punktai netaikomi.

51 straipsnio nuostatos netaikomos b, c ir d punktuose nurodytais atvejais.

4 skirsnis

Atvejai, kai grąžinamoji išmoka neskiriama

21 straipsnis

1. Grąžinamoji išmoka neskiriama už produktus, kurie eksporto deklaracijos priėmimo dieną nėra geros ir tinkamos prekinės kokybės.

Produktai laikomi atitinkančiais pirmoje pastraipoje nustatytus reikalavimus, jeigu juos galima įprastinėmis sąlygomis parduoti Bendrijos teritorijoje pagal aprašymą, kuris pateikiamas paraiškoje gauti grąžinamąją išmoką, ir jeigu, kai produktai skirti žmonių maistui, juos galima vartoti arba jie nėra iš esmės pažeisti dėl savybių ar būsenos.

Produktų atitikimas pirmoje pastraipoje nustatytiems reikalavimams tikrinamas, laikantis Bendrijoje galiojančių normų ar praktikos.

Tačiau grąžinamoji išmoka skiriama ir tais atvejais, kai eksportuojamiems produktams paskirties valstybėje taikomos tam tikros privalomos sąlygos, visų pirma susijusios su sveikata ir higiena, kurios neatitinka Bendrijoje galiojančių normų ir praktikos. Eksportuotojas atsako už tai, kad kompetentingai institucijai paprašius, būtų įrodyta, jog produktai atitinka šias privalomas sąlygas, galiojančias paskirties valstybėje.

Be to, galima priimti konkrečias nuostatas, taikomas tam tikriems produktams.

2. Jeigu išvežamas iš Bendrijos produktas buvo geros ir tinkamos kokybės, kad jį būtų galima pateikti į rinką, jam taikoma ta grąžinamosios išmokos dalis, kuri apskaičiuojama pagal 18 straipsnio 2 dalies reikalavimus, išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 20 straipsnis. Tačiau teisė gauti šią grąžinamosios išmokos dalį prarandama, jeigu yra požymių, kad:

— dėl paslėpto trūkumo, kuris paaiškėja vėliau, produktas jau nėra geros ir tinkamos kokybės, kad jį būtų galima pateikti į rinką,

— produkto nebuvo galima parduoti galutiniam vartotojui, nes paskutinė jo galiojimo laiko diena buvo pernelyg arti eksportavimo dienos.

Jeigu, kol trečiojoje šalyje atliekami muitinės importo formalumai, atsiranda įrodymų, jog produktas jau nėra geros ir tinkamos kokybės, kad jį būtų galima pateikti į rinką, šiam produktui netaikoma diferencijuota grąžinamosios išmokos dalis.

3. Produktams, kurių radioaktyvumas viršija didžiausias Bendrijos teisės aktų nustatytas leistinas normas, grąžinamoji išmoka netaikoma. Neatsižvelgiant į kilmę, produktams taikomos radioaktyvumo normos nurodomos Tarybos reglamento (EEB) Nr. 737/90 ([1]) 3 straipsnyje.

22 straipsnis

1. Eksportuojamiems produktams, kurie apmokestinami eksporto mokesčiu ar kita eksporto rinkliava, kuri nustatyta iš anksto ar konkurso būdu, grąžinamoji išmoka netaikoma.

2. Jeigu sudėtinis produktas iš anksto apmokestinamas eksporto mokesčiu ar kita eksporto rinkliava pagal vieną ar keletą sudedamųjų dalių, šiai sudedamajai daliai ar dalims grąžinamoji išmoka netaikoma.

23 straipsnis

Produktams, kurie parduodami ar skirstomi laivuose ir kurie vėliau gali būti vėl įvežti į Bendrijos teritoriją neapmokestinti pagal Reglamentą (EEB) Nr. 918/83 ([2]), grąžinamoji išmoka netaikoma.

2 SKYRIUS

Grąžinamosios išmokos avansas

24 straipsnis

1. Eksportuotojo prašymu valstybės narės iš anksto sumoka visą grąžinamąją išmoką arba jos dalį, kai tik priimama eksporto deklaracija, jeigu pateikiamas užstatas lygus avanso sumos ir 10 % avanso sumos sudėčiai.

Valstybės narės gali nustatyti sąlygas, taikomas paraiškoms sumokėti grąžinamosios išmokos dalies avansą.

2. Iš anksto mokama suma apskaičiuojama pagal grąžinamosios išmokos dydį, taikomą deklaruotai pristatymo vietai, patikslinus jį, jei reikia, kitomis sumomis, nustatytomis Bendrijos reglamentuose.

3. Valstybės narės gali netaikyti 1 dalies nuostatų, jeigu mokėtina suma nėra didesnė kaip 2 000 eurų.

25 straipsnis

1. Jeigu iš anksto sumokėta suma yra didesnė už sumą, kuri turi būti iš tikrųjų mokama už atitinkamą eksporto operaciją ar lygiaverčią eksporto operaciją, kompetentinga institucija nedelsdama inicijuoja Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 29 straipsnyje numatytą procedūrą, kad eksportuotojas grąžintų šių dviejų sumų skirtumą, padidintą 10 %.

Tačiau jeigu atsiradus *force majeure* aplinkybėms:

— negalima pateikti šiame reglamente nustatytų įrodymų, suteikiančių teisę į grąžinamąją išmoką,

arba

— produktas pristatomas ne į tą paskirties vietą, kuriai buvo apskaičiuotas avansas,

papildomų 10 % nereikia mokėti.

2. Jeigu produktas nepristatomas į paskirties vietą, kuriai buvo apskaičiuotas avansas, nes trečioji šalis padarė pažeidimą, dėl kurio eksportuotojas patyrė žalą, ir jeigu eksportuotojas savo iniciatyva nedelsdamas raštu praneša apie tai kompetentingoms institucijoms bei grąžina iš anksto sumokėtą grąžinamąją išmoką, 1 dalyje nurodytas padidinimas bus taikomas tik delspinigiams, kurie mokami už laikotarpį nuo avanso gavimo iki jo sugrąžinimo, apskaičiuotiems pagal 52 straipsnio 1 dalies ketvirtą pastraipą.

Ši nuostata netaikoma, jeigu kompetentingos institucijos jau informavo eksportuotoją apie savo ketinimą atlikti patikrinimą arba jeigu eksportuotojas apie šį ketinimą sužino kuriuo nors kitu būdu.

3. Lygiaverčių produktų, priskiriamų tai pačiai Kombinuotosios nomenklatūros subpozicijai, eksportavimas po to, kai jie reimportuojami pagal prekių grąžinimo tvarką, vertinamas kaip lygiavertis eksportas, jeigu įvykdomos Reglamento (EEB) Nr. 3719/88 40 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nustatytos sąlygos.

Šios nuostatos laikomasi tik tais atvejais, kai valstybėje narėje, kurioje priimama eksporto deklaracija, nurodanti pradinį produktų eksportą, taikoma prekių grąžinimo tvarka.

([1]) OL L 82, 1990 3 29, p. 1.
([2]) OL L 105, 1983 4 23, p. 1.

3 SKYRIUS

Išankstinis grąžinamosios išmokos finansavimas

26 straipsnis

1. Jeigu eksportuotojas nurodo, kad ketina eksportuoti produktus po perdirbimo ar laikymo saugykloje ir prašyti grąžinamosios išmokos pagal Reglamento (EEB) Nr. 565/80 4 ir 5 straipsnių nuostatas, galimybė gauti grąžinamąją išmoką pagal šias nuostatas priklauso nuo to, ar muitinės pareigūnams pateikiama deklaracija, toliau vadinama „mokėjimo deklaracija“.

Valstybės narės gali mokėjimo deklaraciją pavadinti kitaip.

2. Mokėjimo deklaracijoje pateikiami visi duomenys, reikalingi nustatant grąžinamąją išmoką eksportuojamiems produktams, būtent:

a) produktams:

— produktų aprašymas, kur tinkama supaprastintas, pagal grąžinamosioms eksporto išmokoms taikomą nomenklatūrą, taip pat grąžinamosios eksporto išmokos nomenklatūros kodas ir, jei reikia apskaičiuoti išmoką, atitinkamų produktų sudėtis arba jos nuoroda,

— grynoji produktų masė arba, jei reikia, kiekis, išreikštas matavimo vienetu, kuris bus naudojamas apskaičiuojant grąžinamąją išmoką;

b) prekėms taikomos Reglamento (EB) Nr. 1222/94 nuostatos.

Be to, tais atvejais, kai pagrindinius produktus ketinama perdirbti, mokėjimo deklaracijose pateikiami šie duomenys:

— pagrindinių produktų aprašymas,

— pagrindinių produktų kiekis,

— perdirbimo išeiga ar panaši informacija.

3. Nepaisant 2 dalies, mokėjimo deklaracijoje galima pateikti laikiną prekių, kurios bus gautos iš pagrindinių produktų, aprašymą, jeigu tai būtina pagal aplinkybes arba jeigu to prašo eksportuotojas. Šiais atvejais netrukus po produktų perdirbimo eksportuotojas pateikia kompetentingoms institucijoms galutinį aprašymą.

4. Mokėjimo deklaracijoje taip pat nurodomas produktų naudojimas arba paskirties vieta:

a) jeigu eksportuotojas prašo sumokėti sumą, lygią grąžinamajai išmokai, taikomai numatytam produktų naudojimui arba paskirties vietai;

b) jeigu nustatant laikotarpį, per kurį produktai gali būti laikomi muitinės priežiūroje iki perdirbimo arba per kurį jiems gali būti taikoma laikymo muitinės saugykloje ar laisvojoje zonoje tvarka, būtina žinoti apie produktų naudojimą ar jų paskirties vietą.

5. Produktų naudojimą arba paskirties vietą nurodo:

— konkretus produkto naudojimas ar konkreti paskirties valstybė, arba

— paskirties valstybių grupė, kuriai taikomas tas pats grąžinamosios išmokos dydis.

6. Užtikrinant, kad produktai galėtų būti fiziškai tikrinami, mokėjimo deklaracijoje taip pat nurodomi visi duomenys, kurių reikia nustatant tikslias vietoves, kur jie bus perdirbami ar laikomi saugykloje iki eksporto. Eksportuotojas, kaip pageidauja kompetentingos institucijos, arba iš anksto praneša apie kiekvieną perdirbimo ar laikymo saugykloje vietos pakeitimą, arba padaro tinkamą įrašą šiuo tikslu tvarkomame registre.

27 straipsnis

1. Priimant mokėjimo deklaraciją, produktai perduodami muitinės priežiūrai pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 13 ir 14 dalis, kol jie bus išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos arba pristatyti į jų paskirties vietą.

2. Remiantis mokėjimo deklaracijos priėmimo diena, nustatomas:

a) taikomos grąžinamosios išmokos dydis, jei grąžinamoji išmoka nenustatyta iš anksto;

b) kiekvienas grąžinamosios išmokos dydžio patikslinimas, jei grąžinamoji išmoka nustatyta iš anksto;

c) euro perskaičiavimo kursas, taikomas grąžinamajai išmokai.

28 straipsnis

1. Pagrindinius produktus perdirbus gautų produktų arba prekių atveju grąžinamoji išmoka, pagal kurią mokamas avansas, nustatoma remiantis rezultatais, gautais nuodugniai išnagrinėjus mokėjimo deklaraciją ir patikrinus pagrindinius produktus.

2. 1 dalis netrukdo atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms atlikti jokių vėlesnių patikrinimų ir nepanaikina tokio patikrinimo padarinių, atsiradusių pagal galiojančias nuostatas.

3. Pagrindiniai produktai sudaro visus produktus ar prekes, eksportuojamus laikantis šios tvarkos, arba jų dalį.

Tačiau kompetentingų institucijų leidimu pagrindinius produktus, kurie laikomi saugykloje nefasuoti, galima visiškai arba iš dalies pakeisti lygiaverčiais tokios pat prekinės kokybės ir tokių pat techninių savybių pagrindiniais produktais, kurie priskiriami tai pačiai aštuonženklei Kombinuotosios nomenklatūros subpozicijai ir kurie atitinka grąžinamosios išmokos skyrimo reikalavimus, jeigu šie lygiaverčiai pagrindiniai produktai perduodami muitinės priežiūrai.

Valstybių narių kompetentingos institucijos išduoda minėtus leidimus tik tuo atveju, jeigu įsitikina, kad visa operacija atliekama laikantis šių sąlygų:

— eksportuotojas iš anksto praneša kompetentingai muitinei, kuriai buvo pateikta mokėjimo deklaracija, apie savo ketinimą prašyti pakeisti pagrindinius produktus ir nurodo tikslias su tuo susijusio saugojimo bei perdirbimo vietas,

— eksportuotojo atsargų registracijos žurnalai turi būti kasdien tikslinami ir jie turi sudaryti sąlygas administraciniu būdu bei fiziškai nuodugniai kontroliuoti pagrindinių ar perdirbtų produktų, esančių šiose vietose, visus kiekius ir jų konkretų statusą. Šiame straipsnyje produktų statusas – tai produktų tam tikra padėtis: ar jie laisvai juda, ar jie perduoti muitinės priežiūrai, ar jiems taikoma 26 straipsnyje nustatyta išankstinio finansavimo tvarka ar 5 ir 32 straipsniuose nustatyta eksporto tvarka,

— pateikiamos garantijos, kad pagrindinių produktų prekinė kokybė ir techninės savybės bus veiksmingai kontroliuojamos per visą 34 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį nuo mokėjimo deklaracijos priėmimo dienos.

Jeigu lygiaverčiai pagrindiniai produktai laikomi vietose, už kurias atsako kita muitinė, ta muitinė, kuriai buvo pateikta mokėjimo deklaracija, raštu praneša kompetentingai muitinei, atsakingai už lygiaverčių produktų laikymo vietą, visą reikiamą informaciją, ypač apie perdirbtų produktų kiekį, jų prekinę kokybę bei technines savybes ir numatomas perdirbimo operacijas.

4. 3 dalies nuostatos, susijusios su pagrindiniais produktais, taip pat gali būti taikomos tarpiniams produktams, kurie laikomi nefasuoti ir kurie pakeičiami lygiaverčiais tarpiniais produktais.

5. Intervencinius produktus, skirtus eksportuoti taikant Reglamento (EEB) Nr. 3002/92 2 straipsnyje nustatytą kontrolės sistemą, negalima pakeisti lygiaverčiais produktais.

6. Pagrindiniai produktai, ketinant juos apdoroti, gali būti laikomi muitinės priežiūroje šešis mėnesius nuo mokėjimo deklaracijos priėmimo dienos.

Tačiau jeigu eksportuojama pagal eksporto licenciją arba išanksktinio nustatymo sertifikatą, minėto laikotarpio trukmė prilygsta šios licencijos ar sertifikato galiojimo laikui.

Jeigu eksportuojama pagal licenciją arba išanksktinio nustatymo sertifikatą, kurių galiojimo laikas:

— trumpesnis kaip trys mėnesiai, minėto laikotarpio trukmė bus trys mėnesiai,

— ilgesnis kaip vieneri metai, minėto laikotarpio trukmė bus vieneri metai.

29 straipsnis

1. Jeigu produktus, kuriems taikoma laikymo muitinės saugykloje arba laisvojoje zonoje tvarka, numatoma eksportuoti, grąžinamoji išmoka nustatoma remiantis rezultatais, gautais nuodugniai išnagrinėjus mokėjimo deklaraciją ir patikrinus pagrindinius produktus.

2. 1 dalies nuostatos netrukdo atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms atlikti jokių vėlesnių patikrinimų ir nepanaikina šių patikrinimų padarinių, atsiradusių pagal galiojančias nuostatas.

3. Sumažėjus masei dėl natūralių priežasčių, kai produktams taikoma laikymo muitinės saugykloje ar laisvojoje zonoje tvarka, užstatas nėra negrąžinamas, kaip nurodoma 35 straipsnyje. Laikoma, kad produktams padaryta žala nėra masės sumažėjimas dėl natūralių priežasčių.

4. Produktams, kurie laikomi muitinės saugykoje arba laisvojoje zonoje, gali būti taikomi šie kompetentingų institucijų nustatytas sąlygas atitinkantys veiksmai:

a) inventorizacija;

b) ant produktų ar prekių arba jų pakuočių gali būti dedamos žymos, antspaudai, pritvirtinamos etiketės ar kiti panašūs skiriamieji ženklai, jeigu tai nėra susiję su rizika, kad prekėms bus pripažinta kita kilmė;

c) gali būti taisomos žymos ir numeriai ant pakuotės arba keičiamos etiketės, jeigu tai nėra susiję su rizika, kad prekėms bus pripažinta kita kilmė;

d) pakavimas, išpakavimas, pakuotės keitimas arba taisymas, jeigu tai nėra susiję su rizika, kad prekėms bus pripažinta kita kilmė;

e) vėdinimas;

f) atšaldymas;

g) užšaldymas.

Bet kuri grąžinamoji išmoka, teikiama produktams, kuriems buvo taikomi pirmiau išvardyti veiksmai, nustatoma atsižvelgiant į tos dienos, pagal kurią apskaičiuojama išmoka, kaip nurodyta 27 straipsnyje, produktų kiekį, pobūdį ir savybes.

5. Laikymo muitinės saugykloje arba laisvojoje zonoje tvarka produktams gali būti taikoma šešis mėnesius nuo mokėjimo deklaracijos priėmimo dienos.

30 straipsnis

1. Produktai, kuriems valstybėje narėje, kurioje priimama mokėjimo deklaracija, taikoma laikymo muitinės saugykloje tvarka, gali būti gabenami į kitą valstybę narę ir ten laikomi muitinės saugykose; tokiu atveju jiems būtina taikyti šio straipsnio nuostatas.

Kad būtų galima identifikuoti produktus, siunčiamus iš vienos valstybės narės į kitą, transporto priemonės arba gabenimui naudojamos pakuotės turi būti uždarytos taip, kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 349 straipsnyje.

2. 1 dalyje nurodytais atvejais įrodant, kad produktai buvo išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos arba kad jie buvo pristatyti į nurodytą paskirties vietą, pateikiama kontrolinė kopija T5.

a) Kontrolinio egzemplioriaus 104 langelio skiltyje „Kitos pastabos“ daromas vienas iš šių įrašų:

— Prefinanciación de la restitución - Artículo 30 del Reglamento (CE) nº 800/1999. Declaración de exportación que debe ser presentada, a más tardar, el... (fecha límite establecida para el plazo contemplado en el apartado 5 del artículo 29),

— Forudbetaling af restitutionen - Artikel 30 i forordning (EF) Nr. 800/1999. Udførselsangivelsen skal indgives senest den... (dato fastsat i overensstemmelse med den i artikel 29, stk. 5, omhandlede frist),

— Vorfinanzierung der Erstattung - Artikel 30 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999. Die Ausfuhranmeldung ist bis spätestens... vorzulegen (durch die Frist gemäß Artikel 29 Absatz 5 festgelegter Schlußtermin),

— Εκ των προτέρων πληρωμή της επιστροφής - κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/1999, άρθρο 30. Η δήλωση εξαγωγής πρέπει να κατατεθεί το αργότερο μέχρι... (ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 5),

— Prefinancing of the refund - Regulation (EB) Nr. 800/1999, Article 30. Export declaration to be lodged by... (deadline set by the time limit referred to in Article 29(5)),

— Préfinancement de la restitution - règlement (CE) nº 800/1999, article 30. Déclaration d'exportation à déposer au plus tard le... (date limite fixée par le délai visé l'article 29, paragraphe 5),

— Prefinanziamento della restituzione - Regolamento (CE) Nr. 800/1999, articolo 30. Dichiarazione d'esportazione da presentare entro il... (data limite fissata in base ai termini indicati al paragrafo 5 dell'articolo 29),

— Voorfinanciering van de restitutie - Verordening (EG) Nr. 800/1999, artikel 30. Aangifte ten uitvoer moet uiterlijk worden ingediend op... (uiterste datum vastgesteld op basis van de in artikel 29, lid 5 bedoelde termijn),

— Pré-financiamento da restituição - Regulamento (CE) n.º 800/1999, artigo 30.º. Apresentação da declaração de exportação o mais tardar em... (data-limite fixada pelo prazo referido no n.º 5 do artigo 29.º),

— Ennakolta maksettu tuki - asetuksen (EY) N:o 800/1999 30 artiklane, vienti-ilmoitus annettava viimeistään... (määräpäivä vahvistetaan 29 artiklan 5 kohdassa mainitun aikarajoituksen mukaisesti),

— Förfinansiering av exportbidrag - artikel 30 i förordning (EG) Nr. 800/1999. Exportdeklaration skall ges in senast den... (tidspunkt fastställd enligt den i artikel 29.5 angivna tidsfristen).

b) Kontrolinė kopija T5 laikoma saugyklos priežiūros agentūroje, kuri kitoje dokumento pusėje esančio skirsnio „Naudojimo ir (arba) paskirties vietos kontrolė“ skiltyje „Pastabos“ padaro vieną iš šių įrašų:

— La fecha de aceptación de la declaración de exportación:...

— La fecha de salida del territorio aduanero o la de llegada al destino correspondiente:...

— Datoen for antagelsen af udførselsangivelsen:...

— Datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til destinationen:...

— Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung:...

— Zeitpunkt des Verlassens des Zollgebiets oder des Erreichens der Bestimmung:...

— Την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής:...

— Την ημερομηνία εξόδου από το τελωνειακό έδαφος ή αφίξεως στον προορισμό:...

— Date of acceptance of the export declaration:...

— Date of exit from the customs territory or arrival at destination:...

— La date d'acceptation de la déclaration d'exportation:...

— La date de sortie du territoire douanier ou de l'arrivée à destination:...

— La data di accettazione della dichiarazione d'esportazione:...

— La data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a destinazione:...

— De datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer:...

— De datum waarop de producten of goederen het douanegebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen:...

— Data de aceitação da declaração de exportação:...

— Data de saída do território aduaneiro ou da chegada ao destino:...

— Vienti-ilmoituksen vastaanottopäivämäärä:...

— Päivä, jona viety tullialueelta tai saapunut määräpaikkaan:...

— Mottagningsdag för exportdeklaration:...

— Utförseldag från tullområdet eller ankomstdag till destinationen:...

c) Jeigu išvežti iš saugyklos produktai, eksportuojant ar pristatant juos į nurodytą paskirties vietą, gabenami per kitos valstybės narės teritoriją, pirmoji paskirties vietos muitinė atlieka muitinės, iš kurios išvežami produktai, funkcijas ir parengia arba paveda jai prižiūrint parengti vieną ar daugiau naujų kontrolinių egzempliorių T5.

Naujo kontrolinio egzemplioriaus (-ių) T5 104 langelis užpildomas taip, kaip pirmiau nurodyta. Be to, 106 langelyje įrašomas pradinio kontrolinio egzemplioriaus T5 numeris, jį išdavusios muitinės pavadinimas ir išdavimo data.

Jeigu įrašas, daromas pradinio kontrolinio egzemplioriaus T5 skiltyje „Naudojimo ir (arba) paskirties vietos kontrolė“, remiasi informacija, kuri pateikiama kitų valstybių narių muitinės pareigūnų gautuose kontroliniuose egzemplioriuose arba kitų nacionalinių institucijų gautuose nacionaliniuose dokumentuose, pirmoje pastraipoje nurodyta paskirties vietos muitinė skiltyje „Pastabos“ įrašo atitinkamų kontrolinių egzempliorių T5 ar nacionalinių dokumentų numerį (-ius).

Jeigu tik dalis produktų, įtrauktų į kontrolinį egzempliorių T5, atitinka nustatytas sąlygas, paskirties vietos muitinė kontrolinio egzemplioriaus skiltyje „Naudojimo ir (arba) paskirties vietos kontrolė“ įrašo produktų, atitinkančių šias sąlygas, kiekį.

3. 1 dalyje nurodytais atvejais atitinkamai užpildomi eksporto deklaracijos 37 ir 40 langeliai. 40 langelyje taip pat nurodoma deklaracijos COM 7 priėmimo data.

31 straipsnis

1. Grąžinamosios išmokos avansą moka valstybė narė, kurioje priimama mokėjimo deklaracija, ir tik jeigu to konkrečiai paprašo eksportuotojas.

Paraiška sumokėti grąžinamąją išmoką pateikiamas:

a) raštu; valstybės narės gali nustatyti, kad tuo tikslu būtų naudojamos specialios formos; arba

b) kompiuteriu, laikantis taisyklių, kurias nustato kompetentingos institucijos.

Taikant šią straipsnio dalį, *mutatis mutandis* taikomi Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 199 straipsnio 2 ir 3 dalys, 222, 223 ir 224 straipsniai.

2. Avanso suma apskaičiuojama pagal grąžinamosios išmokos dydį, taikomą bet kuriam produkto naudojimui ar nurodytai paskirties vietai. Kitais atvejais avanso suma apskaičiuojama pagal 18 straipsnio 2 dalį.

32 straipsnis

1. Eksporto deklaracija iki paskutinės 28 straipsnio 6 dalyje ir 29 straipsnio 5 dalyje nurodyto termino dienos pateikiama valstybėje narėje, kurioje priimama mokėjimo deklaracija, arba, taikant 30 straipsnio nuostatas, valstybėje narėje, kurioje buvo saugojami produktai.

2. Šiame straipsnyje Belgija ir Liuksemburgas, taikant Reglamento (EEB) Nr. 565/80 5 straipsnio nuostatas, laikomi viena valstybe nare.

33 straipsnis

1. Prieš priimant mokėjimo deklaraciją, pateikiamas užstatas, lygus sumai, apskaičiuotai pagal 31 straipsnio 2 dalį ir padidintai 15 %š

2. Valstybės narės gali leisti, kad 1 dalyje nurodytas užstatas būtų pateiktas po to, kai priimama mokėjimo deklaracija, jeigu nacionalinės nuostatos:

— numato, kad eksportuotojas turi pateikti užstatą per 30 dienų nuo tada, kai priimama mokėjimo deklaracija, tačiau iki kol išmokamas avansas,

— užtikrina, kad bus sumokėta suma, lygi 1 dalyje nurodytai papildomai sumai, jei užstatas nepateikiamas laiku, išskyrus tuos atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių; tačiau jeigu eksportuotojas ėmėsi visų būtinų atsargos priemonių, šis terminas gali būti pratęstas.

34 straipsnis

1. Per 60 dienų nuo tos dienos, kai produktams nebetaikoma jokia Reglamento (EEB) Nr. 565/80 4 ir 5 straipsniuose nurodyta tvarka, šie produktai:

— išvežami nepakitusios būsenos iš Bendrijos muitų teritorijos

arba

— šio Reglamento 36 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais pristatomi nepakitusios būsenos į jų paskirties vietą.

2. 1 dalyje nurodytais atvejais taikomos 7 straipsnio 3 ir 4 dalių, 9 ir 10 straipsnių nuostatos.

35 straipsnis

1. Jeigu buvo įrodyta teisė gauti grąžinamąją išmoką už produktus, kuriems taikomos šio skyriaus nuostatos, avansas išmokamas būsimo mokėjimo sąskaita. Jeigu už eksportuotus kiekius mokėtina išmokos suma yra didesnė nei sumokėtas avansas, skirtumas sumokamas atitinkamam asmeniui.

Jeigu už eksportuotus kiekius mokėtina išmokos suma yra mažesnė nei sumokėtas avansas ir ypač jeigu taikoma 2 dalis, kompetentinga institucija nedelsdama inicijuoja Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 29 straipsnyje numatytą procedūrą, kad ūkio subjektas grąžintų šių dviejų sumų skirtumą, padidintą 15 %.

2. Nukrypstant nuo 50 straipsnio ir nepažeidžiant 1 dalies antros pastraipos nuostatų, jeigu buvo nesilaikoma vieno ar kelių šiame reglamente nustatytų terminų, grąžinamoji išmoka, mokėtina už atitinkamus eksportuojamus produktus, išskyrus tuos atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių, patikslinama taip:

— jeigu pradelsiami 15 straipsnio 1 dalyje, 28 straipsnio 6 dalyje, 29 straipsnio 5 dalyje ir 34 straipsnio 1 dalyje nustatyti terminai, iš pradžių ji sumažinama 15 %; ši sumažinta grąžinamoji išmoka toliau mažinama 2 % už kiekvieną pradelstą 15 straipsnio 1 dalyje, 28 straipsnio 6 dalyje ir 29 straipsnio 5 dalyje nustatytų terminų dieną ir 5 % už kiekvieną pradelstą 34 straipsnio 1 dalyje nustatyto termino dieną,

— jeigu 49 straipsnio 2 dalyje nurodyti dokumentai pristatomi per šešis nustatyto termino mėnesius, pagal pirmą įtrauką patikslinta, kur tinka, grąžinamoji išmoka sumažinama suma, lygia 15 % išmokos, kuri būtų sumokėta, jei būtų laikomasi visų terminų.

50 straipsnio 4 ir 6 dalių nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

3. Jeigu, atsiradus *force majeure* aplinkybėms, mokėtina suma yra mažesnė nei sumokėto avanso suma, 15 % padidinimas netaikomas.

4. Jeigu produktas į paskirties vietą, kuriai buvo apskaičiuotas avansas, nepristatomas dėl trečiosios šalies padarytų pažeidimų, pakenkusių eksportuotojui, ir jeigu eksportuotojas savo iniciatyva nedelsdamas raštu praneša apie tai kompetentingoms institucijoms bei grąžina iš anksto sumokėtą grąžinamąją išmoką, 1 dalyje nurodytas sumos padidinimas ribojamas delspinigių už laikotarpį nuo avanso gavimo iki jo grąžinimo suma, apskaičiuota pagal 52 straipsnio 1 dalies ketvirtą pastraipą.

Ši nuostata netaikoma, jeigu kompetentingos institucijos jau informavo eksportuotoją apie savo ketinimą atlikti patikrinimą arba jeigu eksportuotojas apie šį ketinimą sužino kuriuo nors kitu būdu.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

KITOS EKSPORTO RŪŠYS IR YPATINGI ATVEJAI

1 SKYRIUS

Paskirties vietos, laikomos eksporto iš Bendrijos paskirties vietomis, ir maisto produktų tiekimas

36 straipsnis

1. Šiame reglamente eksportu iš Bendrijos muitų teritorijos laikoma tai, kas toliau išvardyta:

a) maisto produktai, tiekiami Bendrijos teritorijoje:
   — jūrų laivams,
   — lėktuvams, skraidantiems tarptautiniais maršrutais, įskaitant maršrutus Bendrijoje;

b) maisto produktai, tiekiami Bendrijoje esančioms tarptautinėms organizacijoms;

c) maisto produktai, tiekiami ginkluotosioms pajėgoms, dislokuotoms valstybės narės teritorijoje, bet nepavaldžioms šiai valstybei.

2. 1 dalis taikoma tik tais atvejais, kai tos pačios rūšies produktai, importuojami iš trečiųjų šalių ir skirti taip vartoti, atitinkamoje valstybėje narėje neapmokestinami importo muitus.

3. Produktų pristatymas į saugyklas, esančius Bendrijos teritorijoje ir priklausančius tarptautinėms organizacijoms, kurios teikia humanitarinę pagalbą ir vykdo pagalbos maistu operacijas trečiosiose šalyje, laikomas eksportu iš Bendrijos muitų teritorijos.

Valstybių narių, kuriose laikomi produktai, kompetentingos institucijos išduoda leidimą taikyti šios dalies pirmos pastraipos nuostatas; šios institucijos nustato muitinės saugyklos statusą ir imasi reikalingų priemonių, užtikrinančių, kad atitinkami produktai būtų pristatyti į jų paskirties vietą.

4. Šiame straipsnyje apibrėžtoms produktų siuntoms taikomos 5 straipsnio nuostatos.

37 straipsnis

1. 36 ir 44 straipsniuose nurodytais tiekimo atvejais valstybės narės, nepaisant 5 straipsnio nuostatų, gali leisti, kad būtų taikoma toliau nustatyta grąžinamųjų išmokų mokėjimo tvarka. Eksportuotojai, kuriems leidžiama taikyti šią tvarką, tuo pačiu metu negali laikytis tiems patiems produktams nustatytos įprastinės tvarkos.

Šį leidimą galima apriboti taikant jį tik tam tikroms pakrovimo vietoms, esančioms eksportuojančios valstybės narės teritorijoje. Leidimas taip pat gali būti taikomas pakraunant produktus kitose valstybėse narėse. Tokiu atveju taikomos 8 straipsnio nuostatos.

2. Produktams, kurie pakraunami kiekvieną mėnesį, kaip nurodyta šiame straipsnyje, grąžinamosios išmokos dydis nustatomas ir patikslinamas, jei išmoka nustatoma iš anksto, pagal paskutinę mėnesio dieną.

Tais atvejais, kai valstybės narės nėra prisijungusios prie ekonominės ir pinigų sąjungos, euro perskaičiavimo į nacionalinę valiutą, taikomą grąžinamosios išmokos dydžiui, kursas taip pat nustatomas pagal paskutinę mėnesio dieną.

3. Jeigu grąžinamosios išmokos dydis nustatomas iš anksto arba konkurso būdu, licencija turi galioti paskutinę mėnesio dieną.

4. Eksportuotojai turi pildyti registracijos žurnalą, kuriame nurodoma ši informacija:

a) duomenys, leidžiantys identifikuoti produktus pagal 5 straipsnio 4 dalies nuostatas;

b) kiekvieno laivo (-ų) arba lėktuvo, į kurį pakraunami produktai, pavadinimas arba registracijos numeris;

c) pakrovimo data.

Pirmoje pastraipoje nurodyti duomenys turi būti įrašyti į registracijos žurnalą ne vėliau kaip pirmą darbo dieną po pakrovimo dienos. Tačiau jei produktai pakraunami kitoje valstybėje narėje, šie duomenys įtraukiami į registracijos žurnalą ne vėliau kaip pirmą darbo dieną po tos dienos, kai eksportuotojas buvo informuotas, kad produktai jau pakrauti.

Eksportuotojas bendradarbiauja atliekant visus patikrinimus, kurie valstybių narių nuomone yra būtini, ir saugo registracijos žurnalą ne trumpiau kaip trejus metus nuo einamųjų kalendorinių metų pabaigos.

5. Valstybės narės gali nuspręsti, kad registracijos žurnalą galima pakeisti produktų pristatymo dokumentais, kuriuose muitinės pareigūnai patvirtina pakrovimo datą.

6. Pristatant produktus pagal 36 straipsnio 1 dalies b ir c punktus, *mutatis mutandis* taikomos 2 ir 5 dalių nuostatos.

38 straipsnis

1. Taikant 36 straipsnio 1 dalies a punktą, produktai, skirti vartoti lėktuve ar keleiviniame laive, įskaitant keltus, ir paruošti iki pakrovimo, laikomi paruoštais šiame lėktuve ar laive.

2. Šis straipsnis taikomas tik tuo atveju, jei iki produktų paruošimo eksportuotojas pateikia pakankamai įrodymų apie pagrindinių produktų, kuriems prašoma taikyti grąžinamąją išmoką, kokybę, pobūdį ir savybes.

3. 40 straipsnyje nurodyta laikymo maisto tiekimo saugyklose tvarka gali būti taikoma paruoštiems produktams, nurodytiems 1 ir 2 dalyse.

39 straipsnis

1. Grąžinamosios išmokos nemokamos, jeigu produktai, kurių eksporto deklaracija buvo priimta, per 60 dienų nuo jos priėmimo nepakitusios būsenos nebuvo pristatyti į 36 straipsnyje nurodytą paskirties vietą.

2. 1 dalyje nurodytais atvejais taikomos 7 straipsnio 3 ir 4 dalys.

3. Jeigu iki pristatymo į 36 straipsnyje nurodytą paskirties vietą produktas, kurio eksporto deklaracija buvo priimta, gabenamas per Bendrijos, išskyrus valstybės narės, kurioje ši deklaracija buvo priimta, teritoriją, įrodant, kad jis buvo pristatytas į nurodytą paskirties vietą, pateikiama kontrolinė kopija T5.

T5 kontrolinio egzemplioriaus 33, 103, 104 ir, jei reikia, 105 langeliai. 104 langelyje daromas atitinkamas įrašas.

4. Forma 302, pridedama prie produktų, pristatomų ginkluotosioms pajėgoms pagal 36 straipsnio 1 dalies c punktą, prilygsta 3 dalyje nurodytam kontroliniam egzemplioriui T5, jeigu šioje formoje kompetentinga karinė institucija patvirtina, kad produktai buvo gauti.

40 straipsnis

1. Valstybės narės gali iš anksto sumokėti eksportuotojams grąžinamąją išmoką toliau nurodytomis sąlygomis, pateikus įrodymus, kad per 30 dienų nuo eksporto deklaracijos priėmimo, išskyrus tuos atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių, produktai buvo pristatyti į muitinės prižiūrimas patalpas tam, kad būtų tiekiami kaip maisto produktai Bendrijos teritorijoje:

— jūrų laivams,

arba

— lėktuvams, skraidantiems tarptautiniais maršrutais, įskaitant maršrutus Bendrijoje,

arba

— 44 straipsnyje nurodytoms gręžimo ir gavybos platformoms.

Įgyvendinant šio straipsnio nuostatas, būtina patvirtinti muitinės prižiūrimas patalpas, toliau vadinamas „maisto tiekimo saugyklojmis“, ir saugyklų valdytojus.

2. Valstybės narės, kurių teritorijoje yra maisto tiekimo sayklos, patvirtina tik tuos saugyklos valdytojus ir maisto tiekimo saugyklas, kurie pateikia reikiamas garantijas. Patvirtinimas gali būti atšauktas.

Patvirtinami tik tie saugyklos valdytojai, kurie raštu įsipareigoja:

a) pateikti nepakitusios būsenos ar sušaldytus ir (arba) supakuotus produktus tam, kad jie būtų tiekiami Bendrijoje kaip maisto produktai:

— jūrų laivams,

arba

— lėktuvams, skraidantiems tarptautiniais maršrutais, įskaitant maršrutus Bendrijoje,

arba

— 44 straipsnyje nurodytoms gręžimo ir gavybos platformoms;

b) pildyti registracijos žurnalą, kuris leistų kompetentingoms institucijoms atlikti visus reikiamus patikrinimus ir kuriame būtų nurodyti būtent šie dalykai:

— produktų pristatymo į maisto tiekimo saugyklą data,

— prie produktų pridėtų muitinės dokumentų serijos numeriai ir duomenys apie atitinkamą muitinės padalinį,

— informacija, reikalinga produktams identifikuoti pagal 5 straipsnio 4 dalį,

— produktų išgabenimo iš maisto tiekimo saugyklos data,

— lėktuvų ir laivų, į kuriuos pakraunami produktai, registracijos numeriai ir pavadinimai (jei tokie yra) arba saugyklų, į kuriuos jie pervežami, pavadinimai,

— produktų pakrovimo į lėktuvą ar laivą data;

c) saugoti registracijos žurnalą ne trumpiau kaip trejus metus nuo einamųjų kalendorinių metų pabaigos;

d) bendradarbiauti atliekant visus tikrinimus, ypač periodiškus tikrinimus, kurie kompetentingos institucijos nuomone yra būtini nustatant, ar laikomasi šios dalies nuostatų;

e) sumokėti visas su grąžinamąja išmoka susijusias sumas, kurias reikalaujama grąžinti pagal 42 straipsnį.

3. Pagal 1 dalį eksportuotojui sumokėtos sumos į avansą mokančiosios agentūros apskaitos dokumentus įrašomos kaip mokėjimai.

41 straipsnis

1. Jei eksporto deklaracija priimama valstybėje narėje, kurioje yra maisto tiekimo saugykla, kompetentingi muitinės pareigūnai, pristačius prekes į šią saugyklą, nacionaliniame dokumente, pagal kurį gaunamas grąžinamosios išmokos avansas, įrašo, kad produktai atitinka 40 straipsnį.

2. Jeigu eksporto deklaracijos priimamos ne toje valstybėje narėje, kurioje yra maisto tiekimo saugykla, įrodant, kad produktai buvo pristatyti į maisto tiekimo saugyklą, pateikiamas kontrolinė kopija T5.

Užpildomi kontrolinio egzemplioriaus T5 33, 103, 104 ir, jei reikia, 105 langeliai. Kontrolinio egzemplioriaus T5 104 langelio skiltyje „Kitos pastabos“ daromas vienas iš šių įrašų:

— Depositado con entrega obligatoria para el abastecimiento - Aplicación del artículo 40 del Reglamento (CE) nº 800/1999, -

— Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering - anvendelse af artikel 40 i forordning (EF) Nr. 800/1999,

— Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung - Artikel 40 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999,

— Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό - εφαρμογή του άρθρου 40 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999,

— Compulsory entry into warehouse for delivery for victualling - Article 40 of Regulation (EB) Nr. 800/1999,

— Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement - application de l'article 40 du règlement (CE) nº 800/1999,

— Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento - applicazione dell'articolo 40 del regolamento (CE) Nr. 800/1999,

— Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen - toepassing van artikel 40 van Verordening (EG) Nr. 800/1999,

— Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento - aplicação do artigo 40.º do Regulamento (CE) n.º 800/1999,

— Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin - asetuksen (EY) N:o 40 artiklan soveltaminen,

— Placering i lager med skyldighet at leverera för proviantering - artikel 40 i förordning (EG) Nr. 800/1999.

Paskirties valstybės narės kompetentinga muitinė, patikrinusi, ar produktai įrašyti į 40 straipsnio 2 dalyje nurodytą registracijos žurnalą, kontroliniame egzemplioriuje įrašo, kad jie buvo pristatyti į saugyklą.

42 straipsnis

1. Jeigu nustatoma, kad maisto tiekimo saugykloje laikomas produktas nebuvo pristatytas arba dėl savo būklės negali būti pristatytas į nurodytą paskirties vietą, saugyklos valdytojas valstybės narės, kurioje laikomi produktai, kompetentingai institucijai sumoka nustatytą sumą.

2. 1 dalyje nurodyta suma apskaičiuojama taip:

a) nustatoma visa importo muitų, taikomų identiškam produktui, kai jis pateikiamas laisvai judėti valstybėje narėje, kurioje laikomi produktai, suma;

b) pagal a punktą apskaičiuota suma padidinama 20 %.

Importo muitams apskaičiuoti šis tarifas taikomas:

— tą dieną, kurią produktas buvo pristatytas ne į tą, kaip buvo nurodyta, paskirties vietą arba nuo kurios jis jau buvo netinkamos būklės gabenti į nurodytą paskirties vietą,

arba

— jei šios dienos negalima nustatyti – tą dieną, kai buvo nustatyta, kad produktas nebuvo pristatytas į privalomą paskirties vietą.

3. Jeigu saugyklos valdytojas gali įrodyti, kad už atitinkamą produktą iš anksto sumokėta suma yra mažesnė nei pagal 2 dalį apskaičiuota suma, jis turi sumokėti tik šią sumą, padidintą 20 %.

Tačiau jeigu ši suma iš anksto sumokama kitoje valstybėje narėje, ji padidinama 40 %. Šiais atvejais, jeigu tai susiję su valstybėmis narėmis, kuriose laikomi produktai ir kurios nėra prisijungusios prie Europos pinigų sąjungos, ši suma konvertuojama į valstybės narės, kurioje laikomas produktas, nacionalinę valiutą pagal euro perskaičiavimo kursą, galiojantį tą dieną, kai apskaičiuojami 2 dalies a punkte nurodyti muitai.

4. Šiame straipsnyje nurodytas mokėjimas netaikomas nuostoliams, patirtiems maisto tiekimo saugykloje dėl natūralaus produktų masės sumažėjimo arba supakavimo.

43 straipsnis

1. Valstybės narės, kurios teritorijoje yra maisto tiekimo saugykla, kompetentingos institucijos turi nors kartą per dvylika mėnesių fiziškai patikrinti saugykloje laikomų produktų kiekį.

Tačiau jeigu pristatant produktus į maisto tiekimo saugyklą ir juos iš ten išvežant muitinės pareigūnai nuolat juos fiziškai tikrina, kompetentingos institucijos gali patikrinti tik saugykloje laikomų produktų dokumentus.

2. Valstybės narės, kurioje laikomi produktai, kompetentingos institucijos gali leisti pervežti produktus į kitą maisto tiekimo saugyklą.

Tokiu atveju pirmojo maisto tiekimo saugyklos registracijos žurnale įrašomi duomenys apie antrąją saugyklą. Taikant laikymo maisto tiekimo saugyklose tvarką, antroji maisto tiekimo saugykla ir jo valdytojas taip pat turi būti specialiai patvirtinti.

Perdavus produktus antrojo maisto tiekimo saugyklos priežiūrai, šio saugyklos valdytojas atsako už visas pagal 42 straipsnį mokėtinas sumas.

3. Jeigu antrasis maisto tiekimo saugykla yra ne toje valstybėje narėje, kurioje yra pirmoji saugykla, įrodant, kad produktai buvo pristatyti į antrąjį maisto tiekimo saugyklą, pateikiamas kontrolinio egzemplioriaus T5 originalas, kuriame daromas vienas iš 41 straipsnio 2 dalyje nurodytų įrašų.

Paskirties valstybės narės kompetentinga muitinė kontroliniame egzemplioriuje T5 patvirtina, kad produktai buvo pristatyti į saugyklą, prieš tai patikrinusi, ar jie įrašyti į 40 straipsnio 2 dalyje nurodytą registracijos žurnalą.

4. Jeigu produktai išvežami iš maisto tiekimo saugyklos ir pristatomi į lėktuvą ar laivą valstybėje narėje, kurioje jie nebuvo laikomi, įrodymai, kad produktai buvo ten pristatyti, pateikiami pagal 39 straipsnio 3 dalies nuostatas.

5. Įrodymai, kad produktai buvo perduoti kito maisto tiekimo saugyklos priežiūrai, kad jie buvo pristatyti į lėktuvą ar laivą Bendrijos teritorijoje ir kad jie buvo pristatyti pagal 44 straipsnio ir 45 straipsnio 3 dalies a punkto nuostatas, turi būti pateikti per 12 mėnesių nuo jų išvežimo iš maisto tiekimo saugyklos, išskyrus tuos atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių, *mutatis mutandis* taikant 49 straipsnio 3, 4 ir 5 dalis.

2 SKYRIUS

Ypatingi atvejai

44 straipsnis

1. Maisto produktai, tiekiami:

a) gręžimo arba gavybos platformoms, įskaitant papildomus įrenginius, kurie teikia pagalbines paslaugas atliekant šiuos darbus, įrengtoms Europos kontinentinio šelfo teritorijoje arba neeuropinėje Bendrijos kontinentinio šelfo dalyje, bet už trijų jūrmylių nuo bazinės linijos, pagal kurią nustatomas valstybės narės teritorinės jūros plotis;

ir

b) karo laivams bei pagalbiniams laivams, plaukiojantiems atvirojoje jūroje su valstybės narės vėliava,

nustatant mokėtiną grąžinamosios išmokos dydį, prilyginami maisto produktų siuntoms, kaip apibrėžta 36 straipsnio 1 dalies a punkte.

„Maisto atsargos“ – tai produktai, skirti vartoti tik laive arba lėktuve.

2. 1 dalies nuostatos taikomos tik tuo atveju, kai grąžinamosios išmokos dydis yra didesnis nei mažiausias toks dydis.

Valstybės narės gali šias nuostatas taikyti visoms maisto atsargų siuntoms, jeigu:

a) pateikiamas produktų pristatymo į lėktuvą arba laivą sertifikatas;

ir

b) tiekiant platformoms:

— maisto atsargos pristatomos pagal tiekimo operacijas, kurias valstybės narės, iš kurios produktai gabenami į platformą, kompetentinga institucija pripažįsta įprastinėmis. Šiuo atveju, išskyrus atsiradus *force majeure* aplinkybių, naudojamasi įprastiniais pakrovimo uostais ir vietomis, laivais (jei pristatoma jūra), pakuotės ir talpų rūšimis,

— tiekimo laivą arba sraigtasparnį eksploatuoja fizinis arba juridinis asmuo, kurio registracijos žurnalai tvarkomi Bendrijoje; šiuos registracijos žurnalus galima gauti, norint patikrinti duomenis, ir juose pateikiama pakankamai išsami informacija apie laivo ar lėktuvo reisą.

3. 2 dalies a punkte minėtame produktų pristatymo sertifikate nurodomi išsamūs duomenys apie produktus, taip pat platformos arba karo laivo ar pagalbinio laivo, į kurį buvo pristatyti produktai, pavadinimas ir (arba) kiti identifikacijos duomenys bei pristatymo data. Valstybės narės gali reikalauti, kad būtų nurodyta ir kita informacija.

Šiuos sertifikatus pasirašo:

a) tiekiant platformoms: asmuo, kurį platformos operatoriai laiko atsakingu už maisto atsargų tiekimą. Kompetentingos institucijos imasi reikiamų priemonių, užtikrinančių, kad sandoriai nebūtų klastojami. Valstybės narės praneša Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi;

b) tiekiant karo laivams ar pagalbiniams laivams: karinio jūrų laivyno karininkas.

Nukrypstant nuo 2 dalies, valstybės narės gali atleisti eksportuotojus, tiekiančius maisto atsargas platformoms, nuo įsipareigojimo pateikti pristatymo sertifikatą, jeigu:

— vienos eksporto operacijos metu pristatomiems produktams teikiama grąžinamoji išmoka nėra didesnė kaip 3 000 eurų,

— pateikiamos pakankamos valstybę narę patenkinančios garantijos, kad produktai buvo pristatyti į paskirties vietą,

— pateikiami transportavimo dokumentai ir įrodymai, kad už produktus buvo sumokėta.

4. Grąžinamąją išmoką teikiančios valstybės narės kompetentingos institucijos patikrina pristatytų į platformas produktų deklaruotus kiekius, lygindamos eksportuotojo ir tiekimo laivą ar sraigtasparnį eksploatuojančio asmens registracijos žurnalus. Jos taip pat pasirūpina, kad maisto atsargų, pristatytų pagal šio straipsnio nuostatas, kiekiai neviršytų įgulos poreikių.

Taikant šios dalies pirmą pastraipą, prireikus galima prašyti kitų valstybių narių kompetentingų institucijų pagalbos.

5. Jeigu 8 straipsnis taikomas pristatant produktus į platformą, kontrolinio egzemplioriaus T5 104 langelio skiltyje „Kitos pastabos“ daromas vienas iš šių įrašų:

— Suministro para el abastecimiento de las plataformas – Reglamento (CE) nº 800/1999,

— Proviant til platforme – forordning (EF) Nr. 800/1999,

— Bevorratungslieferung für Plattformen – Verordnung (EG) Nr. 800/1999,

— Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες - κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/1999,

— Catering supplies for rigs – Regulation (EB) Nr. 800/1999,

— Livraison pour l'avitaillement des plates-formes – règlement (CE) nº 800/1999,

— Provviste di bordo per piattaforma – Regolamento (CE) Nr. 800/1999,

— Leverantie van boordproviand aan platform – Verordening (EG) Nr. 800/1999,

— Fornecimentos para abastecimento de plataformas – Regulamento (CE) n.º 800/1999,

— Muonitustoimitukset lautoille – asetus (EY) N:o 800/1999,

— Proviant till plattformar – förordning (EG) Nr. 800/1999.

6. Jeigu taikomas 40 straipsnis, saugyklos valdytojas įsipareigoja 40 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytame registracijos žurnale įrašyti duomenis apie platformą, į kurią siunčiama kiekviena maisto atsargų siunta, tiekimo laivo (sraigtasparnio) pavadinimą (numerį) ir siuntos pristatymo datą. 3 dalies a punkte nurodyti pristatymo sertifikatai yra laikomi registracijos žurnalų dalimi.

7. Valstybės narės nustato, kad būtina registruoti produktų, kurie pristatomi į platformas ir kuriems taikomos šio straipsnio nuostatos, kiekius pagal atskirus sektorius.

45 straipsnis

1. Nustatant skiriamos grąžinamosios išmokos dydį, maisto produktai, tiekiami kaip maisto atsargos už Bendrijos teritorijos ribų, laikomi maisto produktais, tiekiamais pagal 36 straipsnio 1 dalies a punktą.

2. Tais atvejais, kai grąžinamosios išmokos dydis priklauso nuo paskirties vietos, taikomos 1 dalies nuostatos, jei pateikiami įrodymai, kad į laivą ar lėktuvą pristatyti konkretūs produktai yra tie patys produktai, kurie šiuo tikslu buvo išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos.

3. 2 dalyje minėti įrodymai pateikiami taip:

a) Įrodant, kad produktai buvo tiesiogiai pristatyti į laivą ar lėktuvą kaip maisto atsargos, pateikiamas muitinės dokumentas arba dokumentas, pasirašytas trečiosios šalies, kurioje šie produktai buvo pristatyti į laivą ar lėktuvą, muitinės pareigūno; šie dokumentai gali būti parengti pagal III priede pateiktą pavyzdį.

   Jie pildomi viena ar keliomis iš oficialių Bendrijos kalbų ir atitinkamos trečiosios šalies kalba.

   „Tiesioginis pristatymas“ – tai konteinerio arba neišskirstytos produktų siuntos pristatymas į laivą ar lėktuvą.

b) Jeigu eksportuojami produktai nepristatomi tiesiogiai ir jeigu jie perduodami muitinės priežiūrai trečiojoje paskirties valstybėje tol, kol juos pristatys į laivą ar lėktuvą kaip maisto produktus, įrodant, kad šie produktai buvo pristatyti, pateikiami toliau išvardyti dokumentai:

   — muitinės dokumentas arba trečiosios šalies muitinės pareigūnų pasirašytas dokumentas, patvirtinantis, kad konteineryje esantys produktai arba neišskirstyta produktų siunta buvo pristatyta į maisto tiekimo saugyklą ir kad siuntą sudarantys produktai bus naudojami tik kaip maisto produktai; šie dokumentai gali būti parengti pagal III priede pateiktą pavyzdį, ir

   — muitinės dokumentas arba trečiosios šalies, kurioje šie produktai buvo pristatyti į laivą ar lėktuvą, muitinės pareigūnų pasirašytas dokumentas, patvirtinantis, kad visi konteineryje esantys produktai arba neišskirstyta produktų siunta buvo tikrai išvežti iš maisto tiekimo saugyklos ir pristatyti į laivą ar lėktuvą, ir nurodantis dalinių pristatymų skaičių; šie dokumentai gali būti parengti pagal III priede pateiktą pavyzdį.

c) Jeigu negalima pateikti a punkte ir b punkto antroje įtraukoje nurodytų dokumentų, valstybė narė kaip įrodymą gali priimti produktų priėmimo sertifikatą, pasirašytą laivo viršininko ar kito įgalioto laivo karininko ir patvirtintą laivo antspaudu.

   Jeigu negalima pateikti b punkto antroje įtraukoje nurodytų dokumentų, valstybė narė kaip įrodymą gali priimti produktų priėmimo sertifikatą, pasirašytą oro transporto bendrovės darbuotojo ir patvirtintą šios bendrovės antspaudu.

d) Valstybės narės nepriima a punkte ir b punkto antroje įtraukoje minėtų dokumentų, jeigu juose nenurodomi išsamūs duomenys apie produktus, pristatytus į laivą arba lėktuvą, jų pristatymo data, taip pat laivo (-ų) ar lėktuvo registracijos numeris bei pavadinimas (jei toks yra). Norėdamos užtikrinti, kad produktų, pristatytų kaip maisto atsargos, kiekiai atitiktų įprastinius atitinkamo laivo ar lėktuvo įgulos ir keleivių poreikius, valstybės narės gali prašyti papildomos informacijos ar dokumentų.

4. Visais atvejais prie paraiškos sumokėti grąžinamąją išmoka būtina pridėti transportavimo dokumento ir dokumento, įrodančio, kad už maisto atsargoms skirtus produktus buvo sumokėta, kopiją arba fotokopiją.

5. Produktai, kuriems taikoma 40 straipsnyje nustatyta tvarka, negali būti naudojami siuntose, pristatomose pagal 3 dalies b punktą.

6. 17 straipsnio nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

7. Šio straipsnio reglamentuojamiems atvejams netaikomos 37 straipsnio nuostatos.

46 straipsnis

1. Nukrypstant nuo Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 161 straipsnio 3 dalies, žemės ūkio produktai, siunčiami į Heligolando salą, laikomi eksportuojamais taikant nuostatas, susijusias su grąžinamųjų išmokų mokėjimu.

2. Produktai, siunčiami į San Mariną, laikomi eksportuojamais netaikant nuostatų, susijusių su grąžinamųjų išmokų mokėjimu.

47 straipsnis

1. Produktams, reeksportuojamiems pagal Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 883 straipsnį, negalima skirti grąžinamųjų išmokų, išskyrus tuos atvejus, kai vėliau atmetamos paraiškos grąžinti importo muitus ar atleisti nuo jų ir kai įvykdomos kitos grąžinamųjų išmokų skyrimo sąlygos.

2. Jeigu produktai reeksportuojami 1 dalyje nustatyta tvarka, 5 straipsnio 4 dalyje nurodytuose dokumentuose nurodoma ši tvarka.

48 straipsnis

Jeigu eksportuojami produktai siunčiami:

— trečiojoje šalyje dislokuotoms ginkluotosioms pajėgoms, pavaldžioms valstybei narei arba tarptautinei organizacijai, kuriai priklauso bent viena valstybė narė,

— trečiojoje šalyje esančioms tarptautinėms organizacijoms, kurioms priklauso bent viena valstybė narė,

— trečiojoje šalyje esančioms diplomatinėms tarnyboms,

ir jeigu eksportuotojas negali pateikti 16 straipsnio 1 ar 2 dalyje išvardytų įrodymų, šie produktai laikomi importuotais į trečiąją šalį, kurioje dislokuotos minėtos ginkluotosios pajėgos arba kurioje yra minėtos tarptautinės organizacijos ar diplomatinės tarnybos, pateikus įrodymus, kad už produktus buvo sumokėta, taip pat ginkluotųjų pajėgų, tarptautinės organizacijos ar diplomatinės tarnybos išduotą dokumentą, patvirtinantį produktų pristatymą.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

GRĄŽINAMŲJŲ IŠMOKŲ MOKĖJIMO TVARKA

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

49 straipsnis

1. Grąžinamosios išmokos mokamos tik gavus specialią eksportuotojo ir valstybės narės, kurios teritorijoje buvo priimta eksporto deklaracija, paraišką.

Paraišką sumokėti grąžinamąją išmoką pateikiama:

a) raštu; šiuo tikslu valstybės narės gali nustatyti specialią paraiškos formą; arba

b) kompiuteriu, laikantis taisyklių, kurias nustato kompetentingos institucijos.

Taikant šią straipsnio dalį, *mutatis mutandis* taikomi Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 199 straipsnio 2 ir 3 dalys, 222, 223 ir 224 straipsniai.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių, dokumentai, susiję su grąžinamosios išmokos mokėjimu arba užstato grąžinimu, turi būti pateikti per dvylika mėnesių nuo eksporto deklaracijos priėmimo dienos.

Jeigu eksporto licenciją, naudojamą eksporto sandoriui, kuriam taikoma grąžinamoji išmoka, išduoda neeksportuojanti valstybė narė, prie dokumentų, susijusių su grąžinamosios išmokos mokėjimu, pridedama tinkamai paaiškinta šios licencijos abiejų pusių fotokopija.

3. Jeigu kontrolinė kopija T5 arba, kai tinka, nacionalinis dokumentas, įrodantis, kad produktai buvo išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos, per tris mėnesius nuo jų išdavimo dienos negrąžinami muitinei, iš kurios produktai buvo išvežti, arba centrinei institucijai dėl priežasčių, nepriklausančių nuo eksportuotojo, šis gali pateikti kompetentingai agentūrai pagrįstą paraišką, kad kiti dokumentai būtų laikomi lygiaverčiais.

Prie šio paraiškos pridedami toliau išvardyti patvirtinantys dokumentai:

a) pateikiant kontrolinį egzempliorių ar nacionalinį dokumentą kaip įrodymą, kad produktai buvo išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos:

   — transportavimo dokumento kopija ar fotokopija,

   ir

   — dokumentas, patvirtinantis, kad produktas buvo pateiktas trečiosios šalies muitinei, arba vienas ar keletas dokumentų, išvardytų 16 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse.

Eksportuojant produktus, kuriems taikoma ne didesnė kaip 1 200 eurų grąžinamoji išmoka, galima nevykdyti reikalavimo pateikti antroje įtraukoje išvardytus dokumentus; tačiau šiuo atveju eksportuotojas turi pateikti įrodymus, kad už produktus buvo sumokėta.

Eksportuojant produktus į trečiąsias šalis, kurios yra Konvencijos dėl bendrosios tranzito tvarkos signatarės, šių valstybių tinkamai antspaudu patvirtintas bendrojo tranzito dokumento grąžinimasis egzempliorius 5, jo fotokopija, patvirtinta kaip tikra kopija, arba muitinės, iš kurios išvežami produktai, išduotas pažymėjimas laikomi patvirtinančiais dokumentais;

b) jeigu taikomi 36, 40 ar 44 straipsniai, muitinės, atsakingos už produktų pristatymo į atitinkamos paskirties vietos patikrinimą, pažymėjimas, kad buvo įvykdytos sąlygos, kuriomis minėta muitinė gali patvirtinti atitinkamą kontrolinį egzempliorių T5; arba

c) jeigu taikomas 36 straipsnio 1 dalies a punktas arba 40 straipsnis, produktų priėmimo sertifikatas, nurodytas 45 straipsnio 3 dalies c punkte, ir dokumentas, įrodantis, kad už maisto produktų siuntas buvo sumokėta.

Taikant šią dalį, muitinės, iš kurios išvežami produktai, išduotas sertifikatas, patvirtinantis, kad kontrolinė kopija T5 buvo tinkamai pateikta, ir nurodanti kontrolinio egzemplioriaus serijos numerį, jį išdavusią agentūrai bei produkto išvežimo iš Bendrijos muitų teritorijos datą, laikomas lygiaverčiu kontroliniam egzemplioriui T5.

4 dalis taikoma tais atvejais, kai pateikiami lygiaverčiai įrodymai.

4. Jeigu eksportuotojas negali per 2 dalyje nurodytą laikotarpį, nors ir ėmėsi visų deramų priemonių, pateikti pagal 16 straipsnį reikalaujamų dokumentų, jo prašymu gali būti skirtas papildomas laikas dokumentams pateikti.

5. Prašymai laikyti kitus dokumentus lygiaverčiais pagal 3 dalį, prie kurių pridedami ar nepridedami patvirtinantys dokumentai, ir paraiškos pratęsti terminą, kaip nurodyta 4 dalyje, pateikiami per 2 dalyje nurodytą laikotarpį. Tačiau jeigu šios paraiškos pateikiamos per šešis mėnesius nuo šio termino pabaigos, taikomos 50 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos nuostatos.

6. Jeigu taikomas 37 straipsnis, paraiškos sumokėti grąžinamąją išmoką pateikiamos per 12 mėnesių nuo to mėnesio, kai produktai buvo pristatyti į laivą ar lėktuvą, pabaigos, išskyrus tuos atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių; tačiau remiantis 37 straipsnio 1 dalyje minėtais leidimais galima pareikalauti, kad eksportuotojai pateiktų šias paraiškas per trumpesnį laikotarpį.

7. Valstybių narių kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad būtų pateiktas visų dokumentų, susijusių su paraiškomis sumokėti grąžinamąją išmoką, vertimas į atitinkamos valstybės narės oficialią kalbą ar vieną iš jos oficialių kalbų.

8. Kompetentingos institucijos 1 dalyje nurodytus mokėjimus atlieka per tris mėnesius nuo tos dienos, kai gauna visus dokumentus ir informaciją, reikalingus patenkinti pretenzijai, išskyrus šiuos atvejus:

a) atsiradus *force majeure* aplinkybėms;

arba

b) jeigu atliekamas specialus administracinis tyrimas, susijęs su teise gauti grąžinamąją išmoką. Šiuo atveju sumokama tik po to, kai pripažįstama teisė gauti grąžinamąją išmoką;

arba

c) pateikus paraišką gauti 52 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytą kompensaciją.

9. Grąžinamosios išmokos neskiriamos, jeigu suma, mokama pagal kiekvieną eksporto deklaraciją, yra ne didesnė kaip 60 eurų.

50 straipsnis

1. Tais atvejais, kai įvykdomi visi Bendrijos taisyklėse nustatyti reikalavimai grąžinamajai išmokai gauti, išskyrus reikalavimą laikytis vieno iš 7 straipsnio 1 dalyje, 15 straipsnio 1 dalyje ir 40 straipsnio 1 dalyje nurodytų terminų, taikomos šios taisyklės:

a) iš pradžių grąžinamoji išmoka sumažinama 15 %;

b) likusi jos dalis, toliau vadinama „sumažinta grąžinamąja išmoka“, toliau mažinama taip:

i) sumažinta grąžinamoji išmoka mažinama 2 % už kiekvieną pradelstą 15 straipsnio 1 dalyje nurodyto termino dieną;

ii) sumažinta grąžinamoji išmoka mažinama 5 % už kiekvieną pradelstą 7 straipsnio 1 dalyje nurodyto termino dieną; arba

iii) sumažinta grąžinamoji išmoka mažinama 10 % už kiekvieną pradelstą 40 straipsnio 1 dalyje nurodyto termino dieną.

2. Jeigu įrodymai, kad buvo laikomasi visų Bendrijos taisyklėse nustatytų reikalavimų, pateikiami per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai pasibaigia 49 straipsnio 2 ir 4 dalyse nustatyti terminai, mokama grąžinamoji išmoka, sudaranti 85 % sumos, kuri būtų sumokėta, jei būtų įvykdyti visi reikalavimai.

Jeigu įrodymai, kad buvo laikomasi visų Bendrijos taisyklėse nustatytų reikalavimų, pateikiami per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai pasibaigia 49 straipsnio 2 ir 4 dalyse nustatyti terminai, tačiau pradelsiami 7 straipsnio 1 dalyje, 15 straipsnio 1 dalyje arba 40 straipsnio 1 dalyje nustatyti terminai, mokama išmoka sumažinama taip, kaip nurodyta 1 dalyje, ir atėmus 15 % sumos, kuri būtų sumokėta, jei būtų laikytasi visų terminų.

3. Jeigu grąžinamoji išmoka buvo sumokėta iš anksto pagal 24 straipsnį, tačiau nebuvo laikomasi vieno ar kelių 7 straipsnio 1 dalyje ir 15 straipsnio 1 dalyje nurodytų terminų, negrąžinama užstato dalis bus lygi:

— sumažinimo sumai, apskaičiuotai pagal 1 dalį,

— pridėjus 10 %.

Užstato likutis grąžinamas.

Jeigu grąžinamoji išmoka buvo sumokėta iš anksto pagal 24 straipsnį ir per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai pasibaigia 49 straipsnio 2 ir 4 dalyse nurodyti terminai, pateikiami įrodymai, kad buvo įvykdyti visi Bendrijos taisyklėse nustatyti reikalavimai, grąžinama 85 % užstato sumos.

Jeigu trečioje pastraipoje nurodytais atvejais nebuvo laikomasi 7 straipsnio 1 dalyje ir 15 straipsnio 1 dalyje nustatytų vieno ar kelių terminų, grąžinama suma bus lygi:

— sumai, grąžinamai pagal trečios pastraipos nuostatas,

— iš jos atėmus užstato dalį, kuri negrąžinama pagal pirmos pastraipos nuostatas.

4. Visa nesumokėta išmokos suma negali būti didesnė nei visa grąžinamoji išmoka, kuri būtų sumokėta, jeigu būtų įvykdyti visi reikalavimai.

5. Taikant šio straipsnio nuostatas 39 straipsnio 1 dalyje nustatyto termino praleidimas laikomas 7 straipsnio 1 dalyje nustatyto termino praleidimu.

6. Jeigu taikomos 4 straipsnio 2 dalies ir (arba) 18 straipsnio 3 dalies, ir (arba) 51 straipsnio nuostatos:

— šiame straipsnyje nurodyti sumažinimai apskaičiuojami pagal grąžinamąją išmoką, kuri turi būti sumokėta pagal 4 straipsnio 2 dalį ir (arba) 18 straipsnio 3 dalį, ir (arba) 51 straipsnį,

— grąžinamosios išmokos, nesumokėtos pagal šio straipsnio nuostatas, negali būti didesnės kaip grąžinamosios išmokos, kurios mokėtinos pagal 4 straipsnio 2 dalį ir (arba) 18 straipsnio 3 dalį, ir (arba) 51 straipsnį.

2 SKYRIUS

Baudos ir permokėtų sumų grąžinimas

51 straipsnis

1. Jeigu nustatoma, kad eksportuotojas, siekdamas gauti grąžinamąją eksporto išmoką, paprašė sumos, didesnės nei taikoma išmoka, grąžinamoji išmoka už atitinkamus eksportuotus produktus bus ta, kuri taikoma iš tikrųjų eksportuotiems produktams, tačiau sumažinta:

a) puse skirtumo tarp prašomos grąžinamosios išmokos ir iš tikrųjų eksportuotiems produktams taikomos grąžinamosios išmokos;

b) dvigubu skirtumu tarp prašomos grąžinamosios išmokos ir taikomos grąžinamosios išmokos, jei eksportuotojas sąmoningai pateikia melagingą informaciją.

2. Prašoma grąžinamoji išmoka yra laikoma suma, kuri apskaičiuojama remiantis informacija, pateikiama pagal 5 straipsnį ar 26 straipsnio 2 dalį. Jeigu grąžinamoji išmoka priklauso nuo paskirties vietos, prašoma diferencijuota išmokos dalis apskaičiuojama pagal 49 straipsnį, pateikus duomenis apie produktų kiekį, svorį ir paskirties vietą.

3. 1 dalies a punkte nurodyta bauda netaikoma:

a) tais atvejais, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių;

b) išimtiniais atvejais, kai eksportuotojas, sužinojęs, kad prašoma grąžinamoji išmoka yra per didelė, savo iniciatyva nedelsdamas raštu praneša apie tai kompetentingai institucijai, nebent kompetentinga institucija eksportuotoją jau informavo, kad ji ketina tirti paraišką arba eksportuotojas sužino apie šį ketinimą kitu būdu, arba kompetentinga institucija jau nustatė, kad paprašyta grąžinamoji išmoka buvo neteisinga;

c) tais atvejais, kai prašant grąžinamosios išmokos padaroma akivaizdi klaida, kurią pripažįsta kompetentingos institucijos;

d) tais atvejais, kai grąžinamosios išmokos prašoma pagal Reglamento (EB) Nr. 1222/94 nuostatas, ypač pagal jo 3 straipsnio 2 dalį, ir kai ji apskaičiuojama pagal vidutinius kiekius, sunaudotus per nurodytą laikotarpį;

e) tais atvejais, kai patikslinamas svoris, jeigu svorio skirtumas atsirado dėl svėrimo būdo.

4. Jeigu dėl 1 dalies a ir b punktuose numatyto sumažinimo gaunama neigiama suma, eksportuotojas ją sumoka.

5. Jeigu kompetentingos institucijos nustato, kad prašoma grąžinamoji išmoka yra neteisinga ir kad produktai nebuvo eksportuoti, todėl negalima išmokos sumažinti, eksportuotojas moka baudą, kuri būtų taikoma pagal 1 dalies a arba b punktus, jeigu eksporto operacija būtų įvykusi. Jeigu grąžinamoji išmoka priklauso nuo paskirties vietos, prašoma ir taikoma grąžinamoji išmoka apskaičiuojama pagal mažiausią teigiamą dydį arba, jei jis didesnis, pagal dydį, kuris taikomas nurodytai paskirties vietai, kaip numatyta 24 straipsnio 2 dalyje ar 26 straipsnio 4 dalyje, išskyrus tuos atvejus, kai nustatoma privaloma paskirties vieta.

6. 4 ir 5 dalyse minėti mokėjimai atliekami per 30 dienų nuo tada, kai gaunama paraiška sumokėti nurodytą sumą. Jeigu nesilaikoma šio termino, eksportuotojas moka 52 straipsnio 1 dalyje nustatytus delspinigius už laikotarpį, kuris prasideda po 30 dienų nuo tada, kai gaunama paraiška sumokėti nurodytą sumą, ir baigiasi dieną prieš jos sumokėjimą.

7. Baudos paprastai netaikomos, jeigu prašoma grąžinamoji išmoka didesnė kaip grąžinamoji išmoka, taikoma pagal 4 straipsnio 2 dalį, 18 straipsnio 3 dalį, 35 straipsnio 2 dalį ir (arba) 50 straipsnį.

8. Baudos taikomos nepažeidžiant nuostatų, susijusių su papildomomis baudomis, nustatytomis nacionaliniu lygiu.

9. Valstybės narės gali netaikyti baudos, jeigu ji pagal kiekvieną eksporto deklaraciją yra ne didesnė kaip 60 eurų.

10. Jeigu eksporto arba mokėjimo deklaracijoje nurodytam produktui netaikoma licencija, grąžinamoji išmoka neskiriama ir 1 dalies nuostatos netaikomos.

11. Jeigu grąžinamoji išmoka nustatoma iš anksto, bauda apskaičiuojama pagal grąžinamosios išmokos dydžius, galiojančius tą dieną, kai pateikiama paraiška išduoti licenciją, neatsižvelgiant į tai, kad pagal 4 straipsnio 1 dalį grąžinamoji išmoka nemokama arba kad pagal 4 straipsnio 2 dalį ar 18 straipsnio 3 dalį ji sumažinama. Jei būtina, šie dydžiai patikslinami eksporto arba mokėjimo deklaracijos priėmimo dieną.

52 straipsnis

1. Nepažeidžiant įsipareigojimo sumokėti neigiamą sumą pagal 51 straipsnio 4 dalį, gavėjas grąžina neteisingai gautas grąžinamąsias išmokas, įskaitant visas baudas, taikomas pagal 51 straipsnio 4 dalį, ir delspinigius, apskaičiuotus už laikotarpį nuo išmokų sumokėjimo iki jų grąžinimo. Tačiau:

a) jeigu išmokos grąžinimas yra susijęs su negrąžintu užstatu, šio užstato negrąžinimas pagal 25 straipsnio 1 dalį arba 35 straipsnio 1 dalį laikomas nustatytų sumų susigrąžinimu;

b) jeigu užstatas buvo grąžintas, gavėjas sumoka tą užstato dalį, kuri būtų negrąžinama, ir delspinigius, apskaičiuotus už laikotarpį nuo užstato grąžinimo dienos iki dienos prieš šios sumos sumokėjimą.

Sumokama per 30 dienų nuo tada, kai gaunama paraiška sumokėti nurodytą sumą.

Jeigu gavėjų prašoma grąžinti lėšas, valstybė narė, norėdama apskaičiuoti delspinigius, mokėjimą gali laikyti atliekamu 20 dieną nuo paraiškos sumokėti dienos.

Taikomas delspinigių dydis apskaičiuojamas pagal nacionalinius įstatymus; tačiau jis negali būti mažesnis nei tas, kuris taikomas susigrąžinant sumas pagal nacionalines nuostatas.

Jeigu dėl kompetentingų institucijų klaidos atliekamas netinkamas mokėjimas, delspinigiai netaikomi arba taikoma delspinigių suma negali būti didesnė kaip netinkamai gautos pajamos, kurias apskaičiuoja valstybė narė.

Jeigu grąžinamoji išmoka mokama perėmėjui, jis ir eksportuotojas solidariai atsako už permokėtas sumas, netinkamai grąžintus užstatus ir delspinigius, susijusius su atitinkamais eksportuotais produktais. Tačiau perėmėjo atsakomybė ribojama tik jam sumokėta suma, prie kurios pridedami delspinigiai.

2. Susigrąžintos sumos, sumos, sumokėtos pagal 51 straipsnio 4 ir 5 dalis, ir susikaupę delspinigiai pervedami mokėjimo agentūroms, kurios atitinkamas sumas išskaičiuoja iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) išlaidų, nepažeisdamos Tarybos reglamento (EEB) Nr. 595/91 ([1]) 7 straipsnio.

Jeigu nesilaikoma mokėjimo termino, valstybės narės gali nuspręsti, kad visos permokėtos sumos, netinkamai grąžinti užstatai ir kompensuojamieji delspinigiai, užuot buvę grąžinti, išskaičiuojami iš vėlesnių mokėjimų atitinkamam eksportuotojui.

Antra pastraipa taip pat taikoma sumoms, mokėtinoms pagal 51 straipsnio 4 ir 5 dalis.

3. Nepanaikinant galimybės, numatytos 51 straipsnio 9 dalyje, netaikyti mažų baudų, valstybės narės gali atsisakyti teisės susigrąžinti permokėtas sumas, netinkamai grąžintus užstatus, delspinigius bei kitas sumas, nurodytas 51 straipsnio 4 dalyje, jeigu susigrąžinama suma nėra didesnė kaip 60 eurų pagal kiekvieną eksporto deklaraciją, tačiau tik tada, jei nacionaliniai įstatymai nustato panašias taisykles, kurios leidžia tokiais atvejais nesusigrąžinti minėtų sumų.

4. 1 dalyje nustatyta prievolė grąžinti lėšas netaikoma:

a) jeigu mokėjimas buvo atliktas dėl valstybių narių kompetentingų institucijų arba tam tikros kitos institucijos klaidos, o gavėjas iš tikrųjų negalėjo jos nustatyti ir elgėsi sąžiningai; arba

b) jeigu laikotarpis nuo tos dienos, kai gavėjui pranešama apie galutinį sprendimą skirti grąžinamąją išmoką, iki tos dienos, kai nacionalinė ar Bendrijos institucija pirmą kartą praneša gavėjui apie netinkamai sumokėtą sumą, yra ilgesnis kaip ketveri metai. Ši nuostata taikoma tik tada, jei gavėjas elgėsi sąžiningai.

Trečiosios šalies veiksmai, tiesiogiai ar netiesiogiai susiję su formalumais, kuriuos būtina atlikti mokant grąžinamąją išmoką, įskaitant tarptautinės kontrolės ir priežiūros agentūrų veiksmus, priskiriami gavėjui.

Šios dalies nuostatos netaikomos grąžinamųjų išmokų avansams. Jeigu pagal šios dalies nuostatas lėšos negrąžinamos, 51 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos administracinio poveikio priemonės nebus taikomos.

([1]) OL L 67, 1991 3 14, p. 11.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

53 straipsnis

Valstybės narės Komisijai praneša:

— nedelsdamos apie 20 straipsnio 1 dalyje nurodytus atvejus; Komisija informuoja apie šiuos atvejus kitas valstybes nares,

— tais atvejais, kurie nurodyti 4 straipsnio 1 dalies antros pastraipos pirmoje įtraukoje, 6 ir 45 straipsniuose – apie eksportuotų produktų, priskiriamų dvylikaženkliui kodui, kuriems netaikomos licencijos su iš anksto nustatyta grąžinamąja išmoka, kiekius. Valstybės narės imasi priemonių, užtikrinančių, kad ši informacija būtų pateikta ne vėliau kaip antrą mėnesį po to, kai atliekami visi muitinės eksporto formalumai.

54 straipsnis

1. Šiuo reglamentu panaikinamas Reglamentas (EEB) Nr. 3665/87.

Tačiau tas Reglamentas ir toliau taikomas:

— eksportuojamiems produktams, kurių eksporto deklaracijos buvo priimtos iki šio reglamento taikymo,

ir

— tais atvejais, kai eksportuojamiems produktams, kurių mokėjimo deklaracijos buvo priimtos iki šio reglamento įsigaliojimo, taikomas Reglamentas (EEB) Nr. 565/80.

2. Visuose Bendrijos dokumentuose pateikiamos nuorodos į reglamentus (EEB) Nr. 1041/67, (EEB) Nr. 192/75, (EEB) Nr. 2730/79 ir (EEB) Nr. 798/80, (EEB) Nr. 2570/84, (EEB) Nr. 2158/87 ir (EEB) Nr. 3665/87 arba į konkrečius jų straipsnius aiškinamos kaip nuorodos į šį reglamentą arba atitinkamus jo straipsnius.

Reglamento (EEB) Nr. 3665/87 straipsnių koreliacinė lentelė pateikiama I priede.

55 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 1999 m. liepos 1 d.

Suinteresuotų šalių prašymu 7 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir 15 straipsnio 4 dalies nuostatos taikomos eksportuojamiems produktams, su kuriais susiję eksporto formalumai buvo atlikti 1998 m. sausio 19 d. ar vėliau.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1999 m. balandžio 15 d.

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys

I PRIEDAS

Koreliacinė lentelė

Šis reglamentas	Reglamentas (EEB) Nr. 3665/87
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	—
4 straipsnis	2a straipsnis
5 straipsnis	3 straipsnis
6 straipsnis	3a straipsnis
7 straipsnis	4 straipsnis
8 straipsnis	6 straipsnis
9 straipsnis	6a straipsnis
10 straipsnis	7 straipsnis
11 straipsnio 1, 5 ir 6 dalys	8 straipsnis
11 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys	10 straipsnis
12 straipsnis	9 straipsnis
13 straipsnis	12 straipsnis
14 straipsnis	16 straipsnis
15 straipsnis	17 straipsnis
16 straipsnis	18 straipsnis
17 straipsnis	19 straipsnis
18 straipsnis	20 straipsnis
19 straipsnis	21 straipsnis
20 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	5 straipsnis
20 straipsnio 4 dalis	15 straipsnio 2 dalis
21 straipsnis	13 straipsnis
22 straipsnis	14 straipsnis
23 straipsnis	15 straipsnio 1 dalis
24 straipsnis	22 straipsnis
25 straipsnis	23 straipsnis
26 straipsnis	25 straipsnis
27 straipsnis	26 straipsnis
28 straipsnio 1, 2, 3, 5 ir 6 dalys	27 straipsnis
29 straipsnis	28 straipsnis
30 straipsnis	28a straipsnis
31 straipsnis	29 straipsnis
32 straipsnis	30 straipsnis
33 straipsnis	31 straipsnis
34 straipsnis	32 straipsnis
35 straipsnis	33 straipsnis
36 straipsnis	34 straipsnis
37 straipsnis	35 straipsnis
38 straipsnis	36 straipsnis
39 straipsnis	37 straipsnis
40 straipsnis	38 straipsnis
41 straipsnis	39 straipsnis
42 straipsnis	40 straipsnis

Šis reglamentas	Reglamentas (EEB) Nr. 3665/87
43 straipsnis	41 straipsnis
44 straipsnis	42 straipsnis
45 straipsnis	43 straipsnis
46 straipsnis	44 straipsnis
47 straipsnis	45 straipsnis
48 straipsnis	46 straipsnis
49 straipsnio 1–7 dalys	47 straipsnis
49 straipsnio 9 dalis	11 straipsnio 2 dalis
50 straipsnis	48 straipsnis
51 straipsnis	11 straipsnio 1 dalis
52 straipsnis	11 straipsnio 3–6 dalys
53 straipsnis	49 straipsnis
54 straipsnis	50 straipsnis
55 straipsnis	51 straipsnis
I priedas	I priedas
II priedas	III priedas
III priedas	IV priedas
IV priedas	—
V priedas	—

II PRIEDAS

16 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytų trečiųjų šalių, kurios reikalauja, kad produktai būtų importuoti prieš pervedant mokėjimo lėšas, sąrašas

Alžyras
Burundis
Ekvatoriaus Gvinėja
Kenija
Lesotas
Malavis
Malta
Sent Lusija
Senegalas
Tanzanija

III PRIEDAS

<table>
<tr><td>1. Eksportuotojas (pavadinimas ir adresas valstybėje narėje)</td><td colspan="3">PRODUKTŲ PRISTATYMO Į LAIVUS IR LĖKTUVUS TREČIOSIOSE ŠALYSE SERTIFIKATAS</td></tr>
<tr><td rowspan="2">2. Maisto tiekimo saugykla (pavadinimas ir adresas trečiojoje šalyje)</td><td colspan="3">Pastaba:
Ši forma pildoma ranka arba rašomaja mašinėle įskaitomai ir taip, kad įrašai būtų neištrinami.</td></tr>
<tr><td>3. Eksportuojanti valstybė narė</td><td colspan="2"></td></tr>
<tr><td rowspan="2">5. Laivo pavadinimas ir registracijos šalis arba lėktuvo registracijos numeris</td><td></td><td colspan="2">4. Paskirties valstybė</td></tr>
<tr><td colspan="3">6. …… muitinės išduoto eksporto dokumento rūšis, numeris ir išdavimo data</td></tr>
<tr><td>7. Transportavimo dokumento rūšis ir išdavimo data</td><td colspan="3"></td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Žymos ir numeriai – Siuntinių skaičius ir rūšis – Prekių aprašymas</td><td>9. Bendroji masė (kg)</td><td>10. Grynasis kiekis (1)</td></tr>
<tr><td colspan="4">11. VALSTYBĖS, KURIOJE TIEKIAMI MAISTO PRODUKTAI, MUITINĖS PAREIGŪNŲ PATVIRTINIMAS
Šis dokumentas patvirtina, kad pirmiau nurodytos prekės
A. buvo pristatytos į 5 langelyje nurodytą laivą ar lėktuvą (2)
B. laikomos 2 langelyje nurodytoje saugykloje ir bus naudojamos tik kaip maisto produktai (2)
Pastabos

Vieta ir data:

Muitinės pareigūno parašas ir antspaudas</td></tr>
</table>

(1) Kilogramai ar kiti matavimo vienetai.

(2) Netinkamą variantą išbraukti.

IV PRIEDAS

17 straipsnio b ir c punktuose nurodytų trečiųjų šalių ir teritorijų sąrašas

Islandija
Norvegija
Lichtenšteinas
Šveicarija
Heligolandas
Andora
Gibraltaras
Seuta ir Melilija
Vatikanas
Malta
Kipras
Marokas
Turkija
Estija
Latvija
Lietuva
Lenkija
Čekijos Respublika
Slovakija
Vengrija
Rumunija
Bulgarija
Albanija
Ukraina
Baltarusija
Moldova
Rusija
Gruzija
Armėnija
Azerbaidžanas
Slovėnija
Kroatija
Bosnija ir Hercegovina
Serbija ir Juodkalnija
Buvusi Jugoslavijos Respublika Makedonija

V PRIEDAS

Produktų, kuriems taikomos 20 straipsnio 4 dalies d punkto nuostatos, sąrašas

I. Reglamento (EB) Nr. 3072/95 1 straipsnyje išvardyti produktai (ryžiai)

II. Reglamento (EEB) Nr. 1785/81 1 straipsnyje išvardyti produktai (cukrus ir izogliukozė)

III. Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 1 straipsnyje išvardyti produktai (varpiniai javai)

IV.

KN kodas	Jautiena (veršiena)
0102	Gyvi galvijai
0201	Galvijų mėsa, šviežia ar šaldyta
0202	Galvijų mėsa, užšaldyta
0206 10 95	Storasis šonas ir plonasis šonas, šviežias ar šaldytas
0206 29 91	Storasis šonas ir plonasis šonas, užšaldytas

V.

KN kodas	Pienas ir pieno produktai
0402	Pienas ir grietinėlė, koncentruoti arba su cukraus ar kitų saldžiųjų medžiagų priedais
nuo 0403 90 11 iki 0403 90 39	Pasukų milteliai
nuo 0404 90 21 iki 0404 90 89	Pieno komponentai
0405	Sviestas ir kiti pieno riebalai ir aliejai
0406 20	Sūris, tarkuotas ar milteliais
0406 30	Perdirbtas sūris
nuo 0406 90 13 iki 0406 90 27	Kiti sūriai
nuo 0406 90 61 iki 0406 90 81	
nuo 0406 90 86 iki 0406 90 88	

VI.

KN kodas	Vynas
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65 2204 29 71 2204 29 72 2204 29 75 2204 29 83 2204 29 84 2204 29 94 2204 29 98	Pilstomas pietų vynas

VII.

KN kodas	Kaip prekės eksportuojami žemės ūkio produktai, neįtraukti į Sutarties II priedą
1901 90 91	– – – Kuriuose nėra pieno riebalų, sacharozės, izogliukozės, gliukozės ar krakmolo arba kurių sudėtyje yra mažiau kaip 1,5 % masės pieno riebalų, 5 % masės sacharozės (įskaitant invertuotą cukrų) ar izogliukozės, 5 % masės gliukozės ar krakmolo, išskyrus maisto gaminius milteliais, priskiriamus 0401–0404 pozicijoms
2101 12 92	– – – Gaminiai, daugiausia pagaminti iš šių ekstraktų, esencijų ar kavos koncentratų
2101 20 92	– – – Gaminiai, daugiausia pagaminti iš šių ekstraktų, esencijų ar arbatos arba kavos koncentratų
nuo 3505 10 10 iki 3505 10 90	Dekstrinai ir kiti modifikuoti krakmolai
nuo 3809 10 10 iki 3809 10 90	Apdailos priemonės, dažų perkėlimo priemonės, pagreitinančios dažymą, dažų fiksavimo priemonės, taip pat kiti produktai ir preparatai, daugiausia pagaminti iš krakmolingų medžiagų